

ΕΚΘΕΣΗ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1987*

ΥΠΟ

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε τῆς Δημοκρατίας,

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἱκανοποίηση τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν νὰ ἔρχεται κάθε χρόνο σὰν σήμερα σὲ ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ γιὰ νὰ θέτει ὑπόψη τοῦ τὸ ἔργο ποὺ ἔχει ἐπιτελέσει μέσα στὸ χρόνο ποὺ φεύγει. Ἔργο, ποὺ δὲν διστάζει νὰ τὸ θεωρεῖ ἀξιόλογο ἰδίως ὅταν γίνεται κάτω ἀπὸ συνθήκες ὄχι καὶ τόσο εὐνοϊκές, ἀπὸ κάθε ἄποψη, γιὰ τὴ λειτουργία της. Διάφοροι λόγοι, ποὺ δὲν εἶναι τῆς στιγμῆς νὰ ἐκτεθοῦν, ἀλλὰ ποὺ κυρίως ἀφοροῦν τὸν οἰκονομικὸ τομέα, ἐμπόδισαν ἐφέτος καὶ θὰ σταθοῦν κύρια ἐμπόδια στὸ ἄμεσο μέλλον, μέχρι καὶ νὰ σταματήσουν τὶς ἐκδοτικὲς δραστηριότητες τῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας, ἂν δὲν ληφθοῦν μέτρα, ποὺ θὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ὁμαλὴ πάλι λειτουργία τους. Ἐλπίζουμε στὴν καλὴ διάθεση τῆς Πολιτείας, γιὰ τὴν ὀριστικὴ τακτοποίηση τῆς ἐκκρεμότητος αὐτῆς, γιὰ τὴν ὁποία δὲν εἶναι ὑπαίτιος ἡ Ἀκαδημία. Ἄλλωστε, τὸ ἀπαιτούμενο ἐλάχιστο γιὰ τὰ σημερινὰ οἰκονομικὰ δεδομένα ποσό, εἶναι ἀρκετὸ γιὰ τὴν Ἀκαδημία, ἂν ὄχι νὰ ἀναπτύξει, τοῦλάχιστον νὰ συνεχίσει τὴν μέχρι σήμερα δραστηριότητά της. Ἡ παρουσία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κατὰ τὴν σχετικὴ συνεδρία τῆς Συγκλήτου καὶ ἡ ἐπιδειχθεῖσα ἐκ μέρους τοῦ κατανόηση τῶν δικαίων αἰτημάτων τῆς Ἀκαδημίας, μᾶς δίνει ζωηρὲς ἐλπίδες γιὰ τὴν μετουσίωση σὲ ἔργα τῆς αἰσιοδοξίας ποὺ μᾶς ἐσκόρπισε. Ἐλπίζουμε, λοιπόν, καὶ περιμένουμε.

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν Πανεγυρικὴ Συνεδρία τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1987.

Τὰ ἐπιστημονικὰ Κέντρα Ἑρευνηῶν, ποὺ ἀνέφερα παραπάνω, ἀσχολοῦνται, καθὼς εἶναι γνωστό, μὲ τὴν ἔρευνα ὅλου τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ βίου τοῦ Ἑθνους, σὲ συνδυασμὸ καὶ συχνὰ μὲ συνεργασία μὲ ἄλλες Ἀκαδημίες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Δεκάδες ἐπιστημόνων ὅλων τῶν εἰδικότητων, ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τῶν ἀρμοδίων ἀκαδημαϊκῶν, ἐγκύπτουν στὴν ἀρχαιολογία, τὴν ἱστορία, τὴ φιλοσοφία, τὸ δίκαιο, τὰ μαθηματικά, τὴν ἀστρονομία, τὴν κλασσική, βυζαντινὴ καὶ νεωτέρα φιλολογία, τὴ λαογραφία, τὴ γλώσσα, τὴ μετεωρολογία καὶ κλιματολογία τοῦ τόπου, τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ τὴν ἀπόδοση στα ἑλληνικὰ τῶν νεωτέρων διεθνῶν ἐπιστημονικῶν ὄρων καὶ νεολογισμῶν ποὺ ἐκφράζουν τὶς τελευταῖες ἐπιτεύξεις τῆς παγκόσμιας τεχνολογίας. Ὅλη αὐτὴ ἡ θετικὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἐργασία γίνεται ἐντελῶς ἀθόρυβα μέσα στὴν πολλὰς φορὲς ἀρνητικὴ καὶ θορυβώδη ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε, καὶ εἶναι εὐκόλο νὰ ἀντιληφθεῖ κανεὶς τὴ σπουδαιότητα ποὺ ἔχει, τόσο γιὰ τὴν αὐτοσυνειδησία μας ὡς ἔθνους, ὅσο καὶ γιὰ τὴν προσπάθεια συμπόρευσής μας μὲ τὰ ἄλλα ἀνεπτυγμένα κράτη στὴν ἐξειδικτικὴ πορεία τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πνεύματος.

Ἀπὸ ἐφέτος καὶ στὸ ἐξῆς ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θὰ στερεῖται τῆς παρουσίας διαπρεπῶν μελῶν της ποὺ ὕστερα ἀπὸ μιὰ λαμπρὴ καὶ γόνημη παρουσία στὶς Τάξεις τους καὶ στὴν Ὀλομέλεια ἔφυγαν ὀριστικὰ ἀπὸ κοντὰ μας.

Ἐτσι, ἀπὸ τὴν Α' Τάξη χάσαμε τὸν **Γεώργιο Τσατσᾶ**, ἐξαίρετο καθηγητὴ καὶ ἐπιστήμονα, ποὺ ἀφήνει πίσω του ἔργο πολύτιμο γιὰ τοὺς ἐπιστήμονες τῆς εἰδικότητάς του.

Ἡ Β' Τάξη ἔχασε, σὲ βαθὺ γῆρας ἀλλὰ μὲ ἀκμαιότατες τὶς πνευματικὲς καὶ δημιουργικὲς του δυνάμεις, τὸν ποιητὴ **Γεώργιο Ἀθανασιάδη-Νόβα**. Ἡ πλούσια ποιητικὴ του παραγωγή καὶ προσφορά, τὸ μακρὸ παρόν του στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας, ἡ πανθομολογούμενη εὐγένεια τοῦ χαρακτήρα του καὶ ἡ ἀνθρωπιά του, θὰ μείνουν γιὰ πολὺ στὴ μνήμη ὅσων τὸν ἐγνώρισαν.

Ἐκ τῆς Γ' Τάξεως ἡ πρώτη χρονολογικὰ ἀπώλεια ἦταν τοῦ Προέδρου Κωνσταντίνου Τσάτσου. Καὶ μόνο ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὀνόματός του ἀρκεῖ γιὰ νὰ φέρνει στὸ νοῦ τοῦ καθενὸς τὸν σπάνιο στοχαστὴ, τὸν μεγάλο φιλόσοφο καὶ διανοητὴ, τὸν ποιητὴ, τὸν πολιτικὸ, τὸν ἄνθρωπο. Ἡ Ἀκαδημία, ὥσπου νὰ κατορθώσῃ νὰ καλύψῃ ἔστω καὶ σχετικὰ τὸ κενὸ ποὺ ἄφησε ὁ **Κωνσταντῖνος Τσάτσος**, θὰ πρέπει νὰ προσαρμοσθεῖ πρὸς τὸ χάσμα ποὺ τῆς ἀνοιξε ὁ θάνατός του.

Ἄλλη ὀδυνηρὴ ἀπώλεια ἐξαιρέτου ἐπιστήμονος, κοινωνιολόγου καὶ πολιτικοῦ ἀνδρός, ὑπῆρξε ὁ θάνατος τοῦ καθηγητῆ **Γρηγορίου Κασιμάτη**. Ὁ Κασιμάτης ὑπῆρξε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὁ ἐμπνευστὴς τῆς ιδέας τῆς ἰδρύσεως τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας τῆς Ἀκαδημίας καὶ ὁ πρῶτος Ἐπόπτης του.

Μιὰ ἀκόμα ἀπώλεια ἀπὸ τὴν Γ' Τάξιν ὑπῆρξε ὁ θάνατος τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους **Μητροπολίτη Μυτιλήνης Ἰακώβου**, ἀνδρὸς προικισμένου μὲ διακεκριμένα πνευματικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ χαρίσματα καὶ προσόντα.

Ἡ χαρὰ τῆς ἐκλογῆς νέων συναδέλφων ἤρθε νὰ ἀπαλύνῃ τὴν θλίψιν ἀπὸ τὶς ἀπώλειες αὐτές. Ἐτσι στὴν Β' Τάξιν καὶ στὴν ἔδρα ποιήσεως ἐξελέγη ὁ κ. **Νικηφόρος Βρεττάκος**.

Στὴν Γ' Τάξιν στὸν κλάδο τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Οὐσιαστικὸ καὶ Δικονομικὸ) ἐξελέγη ὁ καθηγητὴς κ. **Γεώργιος Μητσόπουλος**.

Ξένος Ἑταῖρος στὴν Α' Τάξιν ἐξελέγη ὁ κ. **Saul Krugman**, καθηγητὴς τῆς Παιδιατρικῆς στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Νέας Ὑόρκης, μέλος τῆς Ἑθνικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῶν Η.Π.Α.

Ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐξελέγησαν στὴν Α' Τάξιν, ὁ κ. **Alex Fain**, καθηγητὴς Ζωολογίας καὶ παρασιτολογίας, καὶ στὴν Γ' Τάξιν,

α) Ὁ κ. **Ἀναστάσιος Ζοῦμπος**, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, στὴν προκηρυχθεῖσα ἔδρα τοῦ κλάδου Φιλοσοφίας.

β) Ὁ κ. **Θεοχάρης Κεσσίδης**, καθηγητὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Φιλοσοφίας τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως.

γ) Ὁ κ. **René Jean Dupuy**, καθηγητῆς τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου στὸ Collège de France.

Μὲ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας ἰδρύεται ἔδρα Ἀντιπιστέλλοντος μέλους ἀπὸ Ἑλληνας ἐπιστήμονες τοῦ ἐσωτερικοῦ στὴν Ἀστρονομία θέσεως, τὴν Ἀστροφυσικὴ καὶ τὴ Γεωδαιτικὴ Ἀστρονομία.

Δραστηριότητες Ἀκαδημαϊκῶν

Α' Τάξη

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἡλίας Μαριολόπουλος**, ἐπόπτευσε ἐπὶ ὄλων τῶν κλιματολογικῶν ἐρευνῶν σὲ ἑλληνικὲς περιοχές, παρουσίασε δημοσιεύματα τοῦ Κέντρου στὴν Ὀλομέλεια, καθὼς καὶ βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Παναγιώτης Ποταγὸς ὁ λησμονημένος Ὀδυσσεὺς τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας». Ἐπίσης συνεργάσθηκε μὲ Καθηγητὲς τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων ἐπὶ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Περικλῆς Θεοχάρης** ἐξελέγη Ἐένος Ἐταῖρος τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Ἐφηρμοσμένων Ἐπιστημῶν τοῦ Λονδίνου. Ἐδῶσε διάλεξιν γιὰ τὰ σύνθετα ὑλικά ὡς προσκεκλημένος ὁμιλητῆς στὴν Santa Barbara τῆς Καλιφόρνιας. Ἐξεδόθη ἐπιστημονικὸ βιβλίον του στὴν Ἀγγλικὴ ἀπὸ τὸν Γερμανικὸ Οἶκον Springer Verlag. Εἶναι τὸ πρῶτον σὲ ὄλον τὸν κόσμον ποὺ παρουσιάζεται γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον θέμα του.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Μερίας** μετέσχε σὲ πολλὰ συνέδρια μὲ ἰδιαιτέρα ἐνδιαφέρουσες εἰσηγήσεις καὶ ἀνακοινώσεις, καὶ ἔδῶσε πολλὰς ὁμιλίας πάντων σὲ θέματα ἰατρικά, ἰατρικῆς ἐκπαίδευσης, δημογραφικά, ἐξέλιξης τῆς ἐπιστήμης, ἀναφορὲς στὶς Ἱπποκρατικὰς ἀντιλήψεις, θέματα ἰατρικῆς διάγνωσης στὴν πράξιν, σύγχρονος γιαιτρὸς κ.τ.λ.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἰωάννης Τούμπας** ἐξεφώνησε λόγους στὴν Ἀκαδημία μὲ θέματα τὸν Ἱερὸν Λόχον καὶ τὴν Ταξιαρχίαν τοῦ Ἑλ Ἀλαμείν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς εἰσηγήσεις του ἐπὶ ὑποβληθέντων βιβλίων πρὸς

κρίσιν στήν Ἀκαδημία.

Ἄκαδημαϊκός κ. **Πέτρος Βασιλειάδης**, ἀνακηρυχθεὶς ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ 13ου Διεθνoῦς Συμποσίου Μικροβιολογίας, Τροφίμων καὶ Ὑδατος ποὺ ἔγινε στὴ Χαλκιδική, ἀνεκοίνωσε ἐργασία του ἐπὶ τῶν ὑερσινιώσεων στήν Ἑλλάδα.

Ἄκαδημαϊκός κ. **Θεμιστοκλῆς Διαννελίδης** μετέσχε ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας στὸ 14ο Παγκόσμιο Βοτανικὸ Συνέδριο τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου.

Ἄκαδημαϊκός κ. **Ἰωάννης Παπαδάκης** ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Γεωργίας καὶ Κτηνιατρικῆς τῆς Ἀργεντινῆς. Ἐπίσης ἔλαβε μέρος στὸ εὐρωπαϊκὸ συνέδριο στατιστικῆς στὴ Θεσσαλονίκη καὶ στὸ συνέδριο Ἐδαφολογικῆς Ἐταιρίας, ὡς ἐπίτιμο μέλος τῆς, στὴ Λάρισα. Ὁ Βέλγος Καθηγητῆς κ. Dagnelie δημοσίευσε ἱστορικὴ καὶ βιβλιογραφικὴ μελέτη πάνω στὴ μέθοδο Παπαδάκη γεωργικοῦ πειραματισμοῦ. Ἐπίσης προέβη σὲ δύο μακρὲς ἀνακοινώσεις στήν Ἀκαδημία.

Ἄκαδημαϊκός κ. **Νικόλαος Ματσανιώτης** ἠγγήθηκε τὸν Μάϊον ἐπιστημονικῆς ὁμάδας ποὺ γρήγορα ἐντόπισε τὰ αἷτια θανάτου ἀσθενῶν ἀπὸ μετάγγιση αἵματος στὸ Ἀσκληπιεῖο Βούλας. Ἐπίσης, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση ἐκπροσώπησε τὸ τμήμα Εὐρώπης τοῦ Παγκόσμιου Ὄργανισμοῦ Ὑγείας σὲ συνέδριο γιὰ τὸν ἐορτασμὸ τῶν 750 χρόνων τοῦ Βερολίνου, μὲ θέμα: «Ἑγεία γιὰ ὅλα τὰ παιδιὰ».

Ἄκαδημαϊκός κ. **Γεώργιος Καραγκούνης** ἐτιμήθη ἀπὸ τὴν Ἐνωσὴ Ἑλλήνων Φυσικῶν γιὰ τὴ συμπλήρωση 60 ἐτῶν τῆς ἀκαδημαϊκῆς σταδιοδρομίας του. Κατὰ τὴν ἐκδήλωση ὁ κ. Καραγκούνης μίλησε μὲ θέμα: «Ἡ Ἀρχὴ τῆς Συμπληρωματικότητος τοῦ Niels Bohr».

Ἄκαδημαϊκός κ. **Νικόλαος Ἀρτεμιάδης** ἐξεπροσώπησε τὴν Ἀκαδημία στὸ Παγκόσμιο Συνέδριο Equadiff - 87 στήν Ξάνθη καὶ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ-ἐπιστημονικὴ ὁμιλία κατὰ τὴν ἑναρξή του. Ἐπίσης, μὲ πρόσκληση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ Κέντρου Δελφῶν,

παρακολούθησε τις εργασίες συνεδρίου του με θέμα «'Ανάλυση-Πιθανότητες».

Β' Τάξη

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Πέτρος Χάρης** ἐξέδωσε τὸν 7ο τόμο τοῦ τῶν Ἑλλήνων Πεζογράφων με̄ διεξοδικὰ μελετήματα πάνω στὸ ἔργο τους. Ἐπίσης ἐξέδωσε μιὰ σειρά μελετημάτων με̄ τὸν τίτλο: *Συνομιλίες με̄ φίλους*, γιὰ τὰ σημαντικότερα προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας.

Πάντοτε με̄ τὴν ἄοκνη φροντίδα του, ὡς ὁ Κύριος ὑπεύθυνος τῆς *Νέας Ἐστίας*, ἐξέδωσε Ἀφιερώματα τοῦ ἔγκριτου Περιοδικοῦ γιὰ τὸν Παναγιώτη Κανελλόπουλο καὶ τὸν Κωνσταντῖνο Τσάτσο, καθὼς καὶ ὀγκῶδες ἀφιέρωμα γιὰ τὶς ἐπιδράσεις μεγάλων ξένων λογοτεχνιῶν στὴ δική μας λογοτεχνία.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Σόλων Κυδωνιάτης** συμμετέσχε σὲ διεθνή συνέδρια τῶν Παρισίων, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σόφιας, καθὼς καὶ σὲ πολλὰ ἑλληνικά. Ἐπίσης ἔδωσε διαλέξεις καὶ ἔγραψε ἄρθρα σὲ ἑλληνικὲς ἐφημερίδες. Τέλος ἐξέδωσε βιβλίο με̄ τίτλο: *Ἀθῆναι, παρελθὸν καὶ μέλλον*.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μανόλης Χατζηδάκης** διηύθυνε σεμινάριο γιὰ τὴ Βυζαντινὴ κεραμεικὴ στὴ Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολή. Ἐλαβε μέρος στὴν ἡμερίδα γιὰ τὰ Κύθηρα, ὀργανωμένη ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Ἰδρυμα Ἐρευνῶν καὶ τὴ Γεννάδειο Βιβλιοθήκη, με̄ ἀνακοίνωση ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὸ Εὐρετήριο Βυζαντινῶν Τοιχογραφιῶν Κυθέρων» τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ κ. Χατζηδάκη, προχωρεῖ ἡ προετοιμασία τῆς ἔκδοσης τοῦ Α' τόμου τοῦ Εὐρετηρίου.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μανοῦσος Μανούσικας**, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀνακοινώσεις καὶ τὶς παρουσιάσεις βιβλίων, ἐδημοσίευσε ἐπιστημονικὴ ἐργασία γιὰ τοὺς «Ἑλληνας τῆς Βενετίας καὶ τὴν Κρητικὴ Ἐπανάσταση τοῦ 1866», καθὼς καὶ σὲ γαλλικὲς ἐκδόσεις στὴ γαλλικὴ γλῶσσα, ἐργασίες γιὰ τὰ προνόμια τῆς ἐβραϊκῆς οἰκογένειας Μαυρογονάτου τῆς Κρήτης (15ο ὡς 17ο αἰῶνα), ὅπως καὶ γιὰ τὴ συμμετοχὴ

τῶν Ἑλλήνων στὴν ἔκδοση, μετάφραση καὶ μελέτη τῶν Ἱπποκρατικῶν κειμένων μετὰ τὴν πτώση τῆς Κων/πόλεως.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Μιχαὴλ Σακελλαρίου**, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Ὀδυσσειακῶν Μελετῶν, ὀργάνωσε καὶ διηύθυνε τὴν διεξαγωγὴ τοῦ ὁμωνύμου Διεθνoῦς Συνεδρίου στὴν Ἰθάκη. Προσκεκλημένος τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς Γεωργίας, ἔλαβε μέρος, στὴν Τυφλίδα, στὸ Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὸν ἑλληνικὸ ἀποικισμό στὸν Εὐξεινο Πόντο καὶ τὴ Μεσόγειο. Ἐπίσης, προσκεκλημένος ἀπὸ τὸ Τμήμα Κλασσικῆς φιλολογίας τοῦ Παν/μίου Νεαπόλεως, ἔδωσε ἐκεῖ διάλεξη μὲ θέμα: «Ἀπηχῆσεις κρατικῶν δομῶν στὰ ὀμηρικὰ ἔπη».

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἄγγελος Βλάχος** ἔδωσε δύο διαλέξεις στὸ ἐξωτερικό, μία στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Λωζάννης μὲ θέμα «Σημεῖα συγκρίσεως μετὰ τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας καὶ τοῦ Ἑλβετικοῦ Συντάγματος», καὶ ἄλλη στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολέμου τῆς Λυών μὲ θέμα: «Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος στὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο».

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Τάσος Ἀθανασιάδης**, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ δραστηριότητά του μέσα στὴν Ἀκαδημία, ἐξέδωσε σὲ δύο τόμους τὸ νέο του μυθιστόρημα *Τὰ παιδιά τῆς Νιόβης*, ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ.

Τέλος ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας τιμήθηκε ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρο τῆς Ἰταλίας μὲ Ἀνώτερο Παράσημο τοῦ Τάγματος τῆς Ἀξίας τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας.

Γ' Τάξη

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ξενοφῶν Ζολώτας** παρέστη στὴν Ἐτησίαν Σύνοδο τοῦ Διεθνoῦς Νομισματικοῦ Ταμείου καὶ τῆς Διεθνoῦς Τραπεζῆς στὴν Οὐάσιγκτον, κατόπιν εἰδικῆς προσκλήσεως. Συμμετέσχε ἐπίσης ὡς μόνιμο μέλος στὴν Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν προαγωγὴ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νομισματικοῦ Συστήματος τρεῖς φορές κατὰ τὸ 1987, ὑπὸ τὴν συμπροεδρία τοῦ Προέδρου Βαλερὺ Ζισκάρ ντ' Ἐσταῖν καὶ τοῦ πρώην Καγκελλαρίου Χέλμουτ Σμίτ. Ἐκεῖ ὑπέβαλε ὑπόμνημα μὲ

τόν τίτλο «Προτάσεις για τήν ενίσχυση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νομισματικοῦ Συστήματος».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. **Κωνσταντῖνος Μπόνης**, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του καὶ ὡς Προέδρου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἀνέπτυξε ἰδιαιτέρα δραστηριότητα μὲ ταξίδια στὸ Ἰσραήλ στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴ Βαρκελώνη καὶ μὲ σχετικὲς ὁμιλίες ὅπου καὶ ἂν παρέστη. Κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀκαδημία ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου κυρίου Δημητρίου, ὁ κ. Μπόνης ὠμίλησε μὲ θέμα: «Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Φωτοδότης τοῦ πολυκλάδου δένδρου τῆς Ὁρθοδοξίας». Χάρη στὴν ἐκτίμηση πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ κ. Μπόνη, ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Σώματος τῶν Πανεπιστημίων Βρυξελλῶν καὶ Λιέγης, ἡ Ἀκαδημία ἀπέκτησε διὰ δωρεᾶς των Ἠλεκτρονικὸ Ὑπολογιστὴ, ποῦ θὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ τὶς ἐρευνητικὲς ἀνάγκες τῶν Κέντρων.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γεώργιος Βλάχος**, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἔκδοση τοῦ συγγράμματός του *Ἐκλογικὴ Προπαγάνδα καὶ ἐκλογικὴ συμπεριφορὰ στὶς ἐκλογὲς τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1981* καθὼς καὶ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ἐκτυπώσεως δύο ὀγκωδῶν τόμων, μελετῶν συνταγματικοῦ, πολιτολογικοῦ καὶ ἱστοριοφιλοσοφικοῦ περιεχομένου, εἶχε προσκλήσεις καὶ ἀλληλογραφία μὲ πέντε διεθνῆ συνέδρια. Ὑπέβαλε γραπτὲς εἰσηγήσεις στὸ Συμπόσιο Πολιτικῆς Ἐπιστήμης τῆς Βαρκελώνης, στὰ Συνέδρια Παρισίων καὶ Ἀθηνῶν γιὰ τὰ 200 χρόνια τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης καὶ συμμετέσχε στὸ Συμπόσιο Θεσσαλονίκης τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἐξελέγη μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης καὶ Εἰσηγητὴς στὰ θέματα πολιτικοῦ πλουραλισμοῦ στὸ Παγκόσμιον Συνέδριον τῆς Οὐάσιγκτον κατὰ τὸ 1988.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κωνσταντῖνος Δεσποτόπουλος** συμμετέσχε ἐνεργὰ σὲ συνέδριον γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Κούμα, τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ στὸ Διεθνὲς Συνέδριον μὲ τίτλο *Τὰ ἀνθρώ-*

πινα δικαιώματα και ἡ δημοκρατία. Ἐξέδωσε βιβλίο με τίτλο «Ἐπιμαχοι θεσμοὶ καὶ ἄλλα θέματα». Συνέγραψε πραγματεῖες, ὠμίλησε στὴν Ἀκαδημία στὴ μνήμη Παναγιώτη Κανελλόπουλου, ἐπίσης γιὰ τὴ φιλοσοφία τοῦ Ἀρχύτα, δημοσίευσε ἄρθρα καὶ ἔδωσε διαλέξεις.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Εὐάγγελος Μουτσόπουλος** συνέχισε τὶς ἔρευνές του στὸν τομέα τῆς φιλοσοφίας τῆς μουσικῆς, παρουσίασε ἀνακοινώσεις σὲ διεθνῆ συνέδρια καὶ ἔδωσε διαλέξεις σὲ Πανεπιστήμια τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐπίσης ἐπανεξελέγη ἀντιπρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημίας Φιλοσοφίας τῆς Τέχνης καὶ κατόπιν προσκλήσεως διδάσκει ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο στὸ Πανεπιστήμιο τῶν Παρισίων, συμμετέχοντας στὶς ἐργασίες τῆς Παρισινῆς Ἀκαδημίας Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς ὁποίας εἶναι ἀντεπιστέλλον μέλος.

Μὲ πρωτοβουλία καὶ εἰδικὴ μέριμνα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Γεωργίου Τενεκίδη** ὁργανώθηκαν δύο συνέδρια με ἐπίκεντρο τὰ ἐθνικά μας θέματα.

Τὸ πρῶτο με τίτλο: «Ἡ θεσμικὴ Εὐρώπη ἀπὸ τὶς Ἀμφικτυονίες ὡς τὴν Ε.Ο.Κ. καὶ ἡ σύγχρονη Ἑλλάδα». Οἱ μετασχόντες Γάλλοι πρῶν πρῶθυπουργοί, ὑπουργοί, πρέσβεις κ.λπ. κατατοπίστηκαν με ὁμιλίες τοῦ κ. Γ. Τενεκίδη καὶ Γάλλων καθηγητῶν πάνω στὰ ἱστορικὰ δεδομένα καὶ τὴ διαμάχη γύρω ἀπὸ τὸ θαλάσσιο δίκαιο τοῦ Ἀρχιπελάγους.

Τὸ δεύτερο ἔγινε με τὴ συμβολὴ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν στὴ Θεσσαλονίκη καὶ με εἰσήγηση τοῦ κ. Γ. Τενεκίδη, με κεντρικὸ θέμα: «Δημοκρατία καὶ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα».

Ἐπίσης ὁ κ. Γ. Τενεκίδης μετέσχε στὶς ἐργασίες τοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνοῦς Δικαίου στὸ Κάιρο.

Ἐκφράζω τὶς θερμὲς εὐχαριστίες τῆς Ἀκαδημίας γιὰ τὴν στενὴ συνεργασία ὄλων τῶν μελῶν με τὴν Διοίκηση, χάρη στὴν ὁποία δια-

τηρεῖται πάντοτε ἡ ὑψηλὴ στάθμη τοῦ Ἐνωτάτου αὐτοῦ Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας.

Δραστηριότης τῶν Κέντρων Ἐρεύνης τῆς Ἀκαδημίας

1. *Κέντρο Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης.* Παρὰ τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τῆς Ἀκαδημίας, προχωρεῖ ἡ ἐκτύπωση νέου τόμου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, καθὼς καὶ ἡ ἀποδελτίωση, λημματογράφηση καὶ κατάταξις δελτίων. Τὸ Κέντρο ἀνταποκρίθηκε στὴ ζήτησιν ἰδρυμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ γιὰ ἀνταλλαγὴ δημοσιευμάτων. Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου πλουτίσθηκε μὲ 150 περίπου νέους τόμους.

2. *Κέντρο Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας.*

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος συνεχίστηκε τὸ ἔργο τοῦ Κέντρου μὲ ἀποδελτιώσεις, προετοιμασία ἐκδόσεως δημοτικῶν τραγουδιῶν, ἐπεξεργασία μουσικοῦ ὕλικου, συμμετοχὴ τῆς διευθυντρίας καὶ συντακτῶν σὲ ἐπιστημονικὰ συνέδρια, ἔναρξις ἐκτυπώσεως λαογραφικοῦ τόμου καὶ ἐμπλουτισμὸς τῆς βιβλιοθήκης μὲ 190 τόμους.

3. *Κέντρο Ἐρεύνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ.*

Στὴν ἀρχὴ τοῦ χρόνου ἐκυκλοφόρησε ὁ Β' τόμος τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Κέντρου «Μεσαιωνικὰ καὶ Νέα Ἑλληνικά». Ὁ Διευθυντὴς του ἀσχολήθηκε μὲ τὴν σύνταξιν τοῦ Δ' καὶ τελευταίου τόμου τοῦ Καταλόγου τῶν χειρογράφων τῶν μετεωρικῶν μονῶν, μὲ ἐπὶ τόπου ἔλεγχον τοῦ ὕλικου, καὶ συμμετέσχε στὸ 1ο Συμπόσιον Τρικαλινῶν Σπουδῶν. Ἐπίσης συντάκτες τοῦ Κέντρου ἀσχολήθησαν μὲ ἐπιστολές, ἀποδελτιώσεις καὶ σχολιασμοὺς ἐπιστολῶν ἱερομονάχων καὶ κληρικῶν τοῦ 17ου καὶ 18ου αἰῶνος καὶ συμμετέσχον μὲ ἀνακοινώσεις σὲ Συμπόσια. Ἐπίσης προχώρησαν σὲ συντάξεις εὐρετηρίων, ἀποδελτιώσεις φακέλων καὶ συμμετέσχον στὸ πρόγραμμα ἐκδόσεως τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων. Ἡ Βιβλιοθήκη πλουτίσθηκε μὲ 200 περίπου νέους τόμους.

4. Κέντρο Ἐρεύνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου.

Ἐξακολούθησαν οἱ ἐργασίες γιὰ τὶς προγραμματισμένες ἐκδόσεις τῶν σημαντικότερων νοταριακῶν κωδίκων τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Κερκύρας. Ἡ ἐκδοσις τοῦ τόμου τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Κέντρου δὲν πραγματοποιήθηκε ἐλλείψει χρημάτων.

Παρελήφθη ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Καθηγητοῦ Γεωργίου Πετροπούλου μὲ 14.000 τόμους σπανιοτάτων βιβλίων ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἱστορία τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ, Αἰγυπτιακοῦ καὶ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰσήχθησαν στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου 444 νέοι τόμοι.

5. Κέντρο Ἐρεύνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ.

Ὁλοκληρώθηκε ἡ παραλαβή, καταγραφὴ καὶ εὐρετηρίαση τῶν μικροταινιῶν ἐγγράφων καὶ ἐπιλέχθησαν γιὰ μικροφωτογράφηση ἔγγραφα τῶν κρατικῶν ἀρχείων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ἡ μικροφωτογράφησις δὲν πραγματοποιήθηκε ἐλλείψει χρημάτων. Ἐπίσης ὀλοκληρώθηκε ἡ ἐκτύπωση τοῦ Γ' τόμου μὲ ἔγγραφα τοῦ Βρετανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ ἄρχισε ἡ σύνταξις τῶν δύο ἐπομένων τόμων. Συνεχίστηκε ἡ ἐργασία γιὰ τὴν ἐκτύπωση τοῦ Α' τόμου τοῦ ἀρχείου Κωλέττη, ὅπως καὶ ἡ ἐπεξεργασία τοῦ περιεχομένου τοῦ κώδικα Ἀλεξάνδρου Ρίζου-Ραγκαβῆ. Πέραν αὐτῶν συνεχίζονται καὶ πολλὲς ἄλλες ἐπεξεργασίες, συντάξεις καὶ καταρτισμὸς βιβλιογραφίας γιὰ τὸν νεώτερο ἑλληνισμὸ ἀπὸ τὸ 1800 καὶ ἐξῆς.

6. Κέντρο Ἐκδόσεως Ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων.

Τὰ ἀντίτυπα τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Κατὰ Μειδίου* λόγου τοῦ Δημοσθένους καὶ ἡ *Ἡλέκτρα* τοῦ Εὐριπίδη ἔχουν σχεδὸν ἐξαντληθεῖ. Τὸ ἐκδοτικὸ ἔργο τοῦ Κέντρου θὰ ἦταν πλουσιότερο, ἂν ὑπῆρχε ἡ δυνατότητα προσλήψεως νέων συντακτῶν καὶ ἡ οἰκονομικὴ εὐχέρεια. Ἀρχισε ἡ ἐκτύπωση τῶν *Ὀλυθιακῶν* τοῦ Δημοσθένους καὶ συνεχίζεται ὁ ἔλεγχος τῶν *Εἰδυλλίων* τοῦ Θεοκρίτου καὶ τῶν κωμωδιῶν τοῦ Τερεντίου *Φορμίων* καὶ *Ἐαυτὸν τιμαρούμενος*. Παράλληλα, τὸ ἐπιστημο-

νικό προσωπικό ασχολείται με τὸν ἔλεγχο τῶν ὑπὸ ἐκτύπωσιν κειμένων. Ἡ Βιβλιοθήκη πλουτίσθηκε μετὰ 150 νέα βιβλία.

7. Κέντρο Ἐρεύνης Ἀστρονομίας καὶ Ἐφηρμοσμένων Μαθηματικῶν.

Τὸ Κέντρο συνέχισε τὶς ἐρευνητικὰς του δραστηριότητες στοὺς τομεῖς τῆς Ἀστρονομίας, Ἀστροφυσικῆς καὶ Γεωφυσικῆς. Ἐκπονήθηκε ἀριθμὸς πρωτοτύπων ἐργασιῶν ποὺ δημοσιεύθησαν στὰ *Πρακτικά τῆς Ἀκαδημίας* καὶ σὲ ξένα εἰδικὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικά. Συντάκτες τοῦ Κέντρου ἔλαβαν μέρος μετὰ ἀνακοινώσεις στὰ διεθνή Συνέδρια τοῦ Μπράϊτον τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Πράγας τῆς Τσεχοσλοβακίας.

8. Κέντρο Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας.

Μεῖς ἰδιαίτερο ζῆλο καὶ φροντίδα τοῦ Ἐπόπτη καὶ τῶν συντακτῶν προχωρεῖ ἡ ἐργασία καὶ παραδίδεται γιὰ ἐκτύπωση τὸ Α' μέρος τοῦ *Λεξικοῦ τῶν Προσωκρατικῶν*, μετὰ ἀπόδοση στὴν ἀγγλική. Ἡ ἐκτύπωση θὰ ἐπιτευχθεῖ χάρις σὲ οἰκονομικὴ ἀρωγὴ ἰδρύματος, ἐνῶ ἄλλες δραστηριότητες τοῦ Κέντρου, ὅπως ἡ ἔκδοση τοῦ τόμου «Φιλοσοφία», ἀφιέρωμα στὸν ἀείμνηστο Παναγιώτη Κανελλόπουλο, ἡ συνεργασία σὲ ἐπιστημονικὴ *Table Ronde* τοῦ Κέντρου μετὰ τὸ Κέντρο Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου στὸ Παρίσι, τὸ Σεμινάριο Πλατωνικῆς Φιλοσοφίας μετὰ πρώτη συνεδρία ἀφιερωμένη στὸν Ἰω. Θεοδωρακόπουλο, ἀναβάλλονται λόγῳ ἐλλείψεως χρημάτων.

9. Κέντρο Ἐρεύνης Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαιρας καὶ Κλιματολογίας.

Συνεχίστηκαν οἱ μελέτες σὲ διαφόρους τομεῖς ποὺ ἀφοροῦν τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος, στίς διακυμάνσεις τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀέρος καὶ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ὕδατος τῆς στρατοσφαιρας, καθὼς καὶ στὸν τομέα τῶν μετεωρολογικῶν διεργασιῶν ποὺ περιγράφουν τὸ ὀριαντὸ στρώμα τῆς ἀτμοσφαιρας.

Δημοσιεύθησαν οἱ ὑπ' ἀριθμ. 11 καὶ 12 μελέτες γιὰ τὸ Κλίμα

τῶν Μαγουλιάνων Ἀρκαδίας καὶ τὸ Κλίμα τῆς Ναυπάκτου. Ἐπίσης ἔγινε δημοσίευση σειρᾶς μελετῶν γιὰ τὸ κλίμα καὶ τὶς βροχοπτώσεις καὶ ἡ Βιβλιοθήκη του πλουτίσθηκε μὲ νέα βιβλία.

10. Κέντρο Ἐρεύνης τῆς Ἀρχαιότητος.

Παρὰ τὴν ἐπιδείνωση τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἔγινε κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ μὴ σταματήσει ἡ δραστηριότητα τοῦ Κέντρου. Στὸ Νεολιθικὸ Πρόγραμμα εἶναι ἔτοιμη γιὰ δημοσίευση ἡ μελέτη γιὰ τὰ ἀνθρωπόμορφα καὶ ζώομορφα εἰδώλια τῆς Νεολιθικῆς Κύπρου, ἐνῶ ἀποπερατώθηκε ἄλλη μελέτη γιὰ τὰ εἰδώλια τῆς Λακωνίας. Ἐγιναν ἀνακοινώσεις σχετικὲς στὸ 6ο Διεθνὲς Συνέδριο Προϊστορικοῦ Αἰγίου, στὸ Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὴν Ἀρχαία Θεσσαλία κ.ἄ. Στὸ Κρητομυκηναϊκὸ Πρόγραμμα προχώρησε ἡ προετοιμασία ἐνὸς πρώτου τεύχους τοῦ «Λεξικοῦ τῆς Κρητομυκηναϊκῆς ἱερῆς εἰκονογραφίας». Συντάκτες δημοσίευσαν ἐργασίες καὶ ἄρθρα σχετικά. Στὸ κλασσικὸ πρόγραμμα συνεχίστηκαν οἱ ἀποδελτιώσεις γιὰ τὰ ἱερὰ καὶ τὶς λατρεῖες τῆς Λακωνίας, τῆς Ἡλείας κ.ἄ. Ἐπίσης ἀποπερατώθηκε μονογραφία στὸ πρόγραμμα τῆς Ρωμαϊκῆς Ἱστορίας-Ρωμαιοκρατίας. Δημοσιεύθηκε τὸ τεῦχος τοῦ *Corpus Vasorum Antiquorum* καὶ προετοιμάζονται ἄλλες ἐκδόσεις, ὅπως τῆς *Tabula Imperii Romani*. Ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλες δραστηριότητες συντακτῶν, ποὺ ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία καθυστερεῖ τὴν προώθησή τους.

11. Κέντρο Ἐρεύνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

Οἱ δραστηριότητες τοῦ Κέντρου ἐφέτος περιορίσθηκαν γιὰτὶ δὲν κατέστη δυνατὴ γιὰ λόγους οἰκονομικοὺς ἡ ἀνανέωση τῆς παρουσίας τῶν πέντε ἐπὶ συμβάσει ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν. Ἐπίσης γιὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δὲν πραγματοποιήθηκαν ἐπιτόπιες ἔρευνες τοῦ προσωπικοῦ. Πάντως, ὁ ἐκλιπὼν Ἐπόπτης Γρηγόριος Κασσιμάτης εὐτύχησε νὰ δεῖ τὴν ἔκδοση τῆς πρώτης Ἐπετηρίδας μὲ τὸν τίτλο «Ἑλληνικὴ Κοινωνία». Ἐπίσης χάρη στὴ χρηματοδότηση τῆς UNESCO τὸ Κέντρο παρήγαγε ἓνα ἡμίωρο ντοκυμανταῖρ γιὰ τὴν τηλεόραση στὴν ἐλ-

ληνική και αγγλική γλώσσα με τίτλο *Νέοι και τρίτη ηλικία*.

Ὁ Διευθυντής τοῦ Κέντρου ἔλαβε μέρος στὸ Ἑλληνοαυστραλιανὸ Συνέδριο τῆς Μελβούρνης με ἀνάλογη εἰσήγηση. Ἐπίσης οἱ συντάκτριες τοῦ Κέντρου συνέχισαν τὴν ἔρευνά τους. Στὴ Βιβλιοθήκη του εἰσήχθησαν 285 τόμοι καὶ περιοδικά, ἀπὸ ἀγορὲς καὶ δωρεές.

12. Τέλος τὸ Γραφεῖο Ἐπιστημονικῶν Ὁρων καὶ Νεολογισμῶν ἀνέλαβε τὴν ἀπόδοση στὴν ἑλληνικὴ ξενογλώσσων ὄρων τῆς Ρομποτικῆς, ὕστερα ἀπὸ αἴτηση τοῦ Γραφείου Ὁρολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ἐπίσης ἐξετάσθησαν νεολογισμοί, γιὰ τοὺς ὁποίους προτάθηκε ἡ ἀντικατάσταση με ἑλληνικοὺς ὄρους, ἐφόσον ἐπρόκειτο γιὰ ξενόφερτες λέξεις.

Αὐτὴ, με ἄκρα συντομία, εἶναι ἡ ἐπιδειχθεῖσα δραστηριότητα τῶν Κέντρων Ἐρεύνης τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Φοβοῦμαι πὼς θὰ σᾶς ἐκούρασα, ἀναφέροντας συχνὰ τὴν οικονομικὴ ἀδυναμία τῶν Κέντρων νὰ ἀποδώσουν περισσότερο ἔργο. Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσω τοὺς ἐπιστημονικοὺς μας συνεργάτες καὶ τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν Κέντρων, ποὺ καὶ με τὶς ἀντίξοες αὐτὲς συνθήκες ἀκόμα, κατόρθωσαν νὰ κινήσουν τὰ Κέντρα τους.

Εὐχαριστίες ἐκφράζονται σὲ ὄλο τὸ προσωπικό, ἐπιστημονικό καὶ διοικητικό γιὰ τὴν καλὴ συνεργασία με τὴ διοίκηση. Τόσο οἱ διευθυντὲς καὶ οἱ ἐπιστήμονες τῶν Κέντρων Ἐρεύνης, ὅσο καὶ τὸ διοικητικό προσωπικό με ἐπικεφαλῆς τὸν Ἐφορο τῶν Γραφείων τῆς Ἀκαδημίας κ. Εὐάγγελο Γιόκαρη, κατέβαλαν κάθε προσπάθεια νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς ἀπαιτήσεις τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τους, παρὰ τὶς δυσκολίες ποὺ συναντᾷ ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, εἴτε ἀπὸ ἔλλειψη ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ, ἢ ἀπὸ ἔλλειψη οικονομικῶν δυνατοτήτων.

Ὁμιλίες Ξένων Μελῶν:

1) Τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Α' Τάξεως κ. **Robert Blinc** με θέμα: «Phase transitions in the evolution of nature» καὶ

2) Τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Γ' Τάξεως κ. **John Anton (Antonopoulos)** μὲ θέμα: «Ἡ Ἀριστοτελικὴ ἐρμηνεία τῆς τραγωδίας καὶ ἡ κριτικὴ τοῦ Nietzsche».

Ἐκτακτες συνεδρίες:

1) Μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν 90 χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Johannes Brahms, ὁμιλητὴς ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ε. Μουτσόπουλος**.

2) Γιὰ τὴ συμπλήρωση 150 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, ὁμιλητὲς οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ. **Λ. Μούσουλος** καὶ **Σ. Κυδωνιάτης**.

3) Γιὰ τὴ συμπλήρωση 150 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ὁμιλητὲς οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ. **Πέτρος Χάρης** καὶ **Γιάννης Παππᾶς**.

4) Γιὰ τὴ συμπλήρωση 150 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁμιλητὴς ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γ. Μητσόπουλος**.

Πανηγυρικὲς συνεδρίες:

1) Γιὰ τὴν 25ῃ Μαρτίου 1821 ὁμιλητὴς ὁ Πρόεδρος κ. **Κ. Μπόννης**.

2) Γιὰ τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940 ὁμιλητὴς ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Τάσος Ἀθανασιάδης**.

Ἐπιστημονικὰ μνημόσυνα:

1) Τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Νικολάου Λούρου, ὁμιλητὴς ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Σπ. Σκαρπαλέζος**.

2) Τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Παναγιώτη Κανελλόπουλου, ὁμιλητὴς ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Κωνστ. Δεσποτόπουλος**.

Ἵποδοχές:

1) Τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. **Δημητρίου**. Ὁμιλία τοῦ Προέδρου κ. **Κωνστ. Μπόννη**. Χαιρετισμὸς τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ἰω. Καρμίρη**. Ἐπίδοση ψηφίσματος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

2) τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τοῦ Ἰσραήλ κ. **Joshua Jortner**. Προσφώνηση τοῦ Προέδρου κ. **Κωνστ. Μπόνη**.

Ἐπίσημες ὑποδοχές:

τῶν ἀκαδημαϊκῶν κ.κ. 1) **Νικολάου Ἀρτεμιάδη**, 2) **Τάσου Ἀθανασιάδη** καὶ 3) **Γεωργίου Τενεκίδη**.

Γραφεῖο Δημοσιευμάτων:

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 1987 ἔγιναν 31 ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ 22 ἀναφέρονται στὶς θετικὲς ἐπιστῆμες καὶ οἱ 9 στὶς θεωρητικὲς. Ἐπίσης ἔγιναν 10 παρουσιάσεις βιβλίων καὶ 24 λόγοι καὶ ὁμιλίες.

Βιβλιοθήκη:

Κατὰ τὸ 1987 ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας πλουτίσθηκε μὲ 596 ἑλληνικοὺς καὶ 838 ξενόγλωσσους τόμους βιβλίων.

Ἐπίσης εἰσήχθησαν στὴ βιβλιοθήκη 90 ἑλληνικὰ καὶ 497 ξενόγλωσσα περιοδικά.

Κληροδοτήματα

Ὁ ἐκλιπὼν ἀκαδημαϊκὸς Γεώργ. Ἀθανασιάδης-Νόβας κατέλιπε διὰ διαθήκης του ἓνα διαμέρισμα μὲ σκοπὸ νὰ βραβεύεται ἀπὸ τὰ ἔσοδά του ἡ καλύτερη ποιητικὴ νέου κατὰ προτίμηση ποιητῆ.

Δωρεές-Ἀθλοθεσίες:

Στὴ μνήμη τοῦ Προέδρου-Ἀκαδημαϊκοῦ Κωνσταντίνου Τσάτσου ἔγιναν δωρεὲς ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας ἀπὸ τὸ Κοινωφελὲς Ἰδρυμα «Ἀλέξανδρος Ὠνάσης», τὴν Ἐκδοτικὴν Ἀθηνῶν, τὸ Κοινωφελὲς Ἰδρυμα «Βιβλιοθήκη Σπυρίδωνος Λοβέρδου», τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς κ.κ. Σπ. Σκαρπαλέζο, Γεώργ. Μερικά, Διον. Ζακυθινό, Μ. Σακελλαρίου, Μαν. Μανούσακα, τὶς κυρίες Νία Στράτου, Δέσποινα Τσάτσου, Ἑλλη Μαλάμου, Ἀλεξάνδρα Σόντη καὶ τοὺς κυρίους Ντῆνο Γοῦλο, Α.Α. Τσάτσο, Ἡλία Λαλαούνη καὶ Ἀθανάσιο Ταλιαδοῦρο.

Ὁ κ. Συμεὼν Πιαλόπουλος ἔθεσε στὴ διάθεση τῆς Ἀκαδημίας σεβαστὸ ποσό, μὲ σκοπὸ τὴν ἐνημέρωση μὲσω τῆς Ἀκαδημίας τῆς

Ἑλληνικῆς καὶ διεθνοῦς κοινῆς γνώμης γιὰ τὸ λεγόμενο «Μακεδονικὸ Ζήτημα».

Ὁ κ. Λουκιανὸς Νικολαΐδης διέθεσε ποσὸ πού μὲ τίς εἰς τὸ παρελθὸν προσφορές του θὰ φθάσει τὸ 1.500.000 δρχ. Μὲ τοὺς τόκους τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ θὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὸ 1989 ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση κληρικῶν φοιτητῶν. Ἡ δωρεὰ γίνεται στὴ μνήμη τῶν σφαγιασθέντων γονέων καὶ ἀδελφῶν τοῦ δωρητῆ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καθὼς καὶ στὴ μνήμη τοῦ καθηγητοῦ-ἀκαδημαϊκοῦ Δημ. Μπαλάνου.

Ὁ κ. Θεμιστοκλῆς Βαλσαμάκις διέθεσε ποσὸ 300.000 δρχ. γιὰ ἀθλοθέτηση βραβείου γιὰ τὴ συγγραφὴ πραγματείας μὲ θέμα «Ἐρευνα γιὰ τὰ πληθυσμιακὰ αἷτια παρακμῆς τῆς Κλασικῆς Ἑλλάδος».

Ἡ κα Ἐφη Νομικοῦ κατέθεσε ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας δρχ. 50.000 στὴ μνήμη Μιχαὴλ Ἀβέρωφ.

Ὁ κ. Π. Δημητρακόπουλος, Ἰδιοκτῆτης-Ἐκδότης τῆς Ἐφημερίδας «Ἐλευθερία» τῆς Λαρίσης, συνεχίζοντας τίς ἐτήσιες προσφορές του, διέθεσε ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας 100.000 δρχ.

I. Μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμονται:

1) Τὸ Ἀργυροῦν Μετάλλιο τῆς Ἀκαδημίας στὸ **Δρομοκαΐτειο Θεραπευτήριον** γιὰ τὴ συμπλήρωση ἑκατὸ ἐτῶν ἰατρικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς προσφορᾶς στὴ χώρα.

Τὸ θεραπευτήριον ἰδρύθηκε τὸ 1887 μὲ τὴ διαθήκη τοῦ Ζωρζῆ Δρομοκαΐτη καὶ ἔκτοτε λειτούργησε ὑπὸ μορφῇ Νομικοῦ Προσώπου Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὡς τὸ 1986 καὶ ἔκτοτε ὡς Νομικὸ Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Καθὼς εἶναι γνωστό, πρόκειται γιὰ τὸ μεγαλύτερον νοσηλευτήριον ψυχικῶν νόσων στὴν Ἑλλάδα καὶ τώρα, ὄλο καὶ ἐκσυγχρονιζόμενο, καλύπτει σὲ ὑψηλὸ ποσοστὸ τὴν ψυχικὴ περίθαλψη.

2) Τὸ Βραβεῖο *Κ. Κτενᾶ*, 300.000 δραχμῶν, στοὺς κ.κ. **Κων-**

σταντῖνο Περισοράτη καὶ **Δημήτριο Μητρόπουλο** γιὰ τὴν πρωτό-
τυπη ἐργασία τους μὲ τίτλο: «Γεωλογικὴ ἐξέλιξη τῆς ὑποθαλάσσιας
περιοχῆς Ἰερισσοῦ-Ἀλεξανδρουπόλεως κατὰ τὸ Ἀνατολικὸ Πλειστό-
καινο-Ὀλόκαινο».

3) Τὸ *Βραβεῖο Κ. Κτενᾶ*, 300.000 δραχμῶν, στὴν κυρία **Ἐλευ-
θερία Δάβη** καὶ τὸν κύριο **Volker Dietrich** γιὰ τὴν πρωτότυπη ἐρ-
γασία τους «Ὀφιολιθικὰ λείψανα στὴ ζώνη τῶν μπλέ σχιστολίθων
τῶν Κυκλάδων. Αἰγαῖο Πέλαγος. Γεωχημικὰ συμπεράσματα».

4) Βραβεῖο στὸν κ. **Ἰωάννη Τόλη**, γιὰ τὸ βιβλίον του μὲ τίτλο:
«Βαμβάκι: ἐχθροί, ἀσθένειες, ζιζάνια».

Πρόκειται γιὰ σύγγραμμα σαφές καὶ ἐνημερωμένο μὲ πλούσια
καὶ ἀκριβῆ εἰκονογράφηση.

5) Τὸ *Βραβεῖο Ἐλένης καὶ Θεοδώρου Σινανιώτη*, εἰς μνήμην τῆς
μητέρας τους Ζωῆς Τζαβέλλα, δραχμῶν 200.000, στὸν Ὑποπλοίαρχο
τοῦ Λιμενικοῦ κ. **Ἰωάννη Τσούπρα** καὶ τὸν Ἀρχικελευστή κ.
Σταῦρο Ραγιά, ποὺ μὲ αὐτοθυσία καὶ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς τους
ἔπεσαν στὴ θάλασσα καὶ κατόρθωσαν νὰ διασώσουν ἀπὸ βέβαιον
πνιγμὸ τὸν ναυαγὸ Ἰωάννη Κεχαγιά.

II. Μετὰ ἀπὸ πρόταση τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν
Τεχνῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμονται:

1) Βραβεῖον στὴν πρωταγωνίστρια κυρία **Κατερίνα** γιὰ τὴν ἔξοχη
προσφορὰ της στὸ ἐλληνικὸ θέατρο.

Ἡ παρουσία της, ὅπου καὶ ἂν βρέθηκε, εἶτε στὴν ἐθνικὴ μας
σκηνὴ, εἶτε στὸ ἐλεύθερον θέατρο τόσο ὡς ἠθοποιὸς ὅσο καὶ ὡς σκηνο-
θέτις, ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ πνευματικότητα, χάρη καὶ ὑποκριτικὴ δεξιό-
τεχνία. Σὲ ὅλη της τὴ μακρὰ σταδιοδρομίαν διέγραψε μιὰ θριαμβευ-
τικὴ τροχιά, τέρποντας τὸ κοινὸ καὶ ἀποτελώνοντας γιὰ τοὺς νέους
ἠθοποιοὺς παράδειγμα πρὸς μίμηση.

2) Βραβεῖον στὴ λογοτέχνιδα κυρία **Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πό-
θου** γιὰ τὸ ἔργον της «Ἡ Μαρούλα τῆς Λήμνου».

Ἡ τιμωμένη λογοτέχνης εἶναι μιὰ ἔντονη παρουσία στὰ ἑλληνικὰ Γράμματα, μὲ τοὺς εἴκοσι δύο τόμους ποιημάτων, διηγημάτων, μυθιστορημάτων καὶ δοκιμίων. Τὸ βραβευόμενο ἔργο της εἶναι ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὴν πολιορκία τῆς γενέτειράς της Λήμνου, ὅταν τὸ 1478 ἐπεχείρησαν οἱ Τοῦρκοι νὰ τὴν καταλάβουν ἀπὸ τοὺς Ἑνετούς. Σὰν νέα Ἰωάννα τῆς Λωρραίνης, ἡ ἡρωϊκὴ Μαρούλα κατόρθωσε νὰ ἀναθερμάνει τὸ ἠθικὸ τῶν Ἑνετῶν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀναγκάσουν τοὺς Τούρκους νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ νησί. Λυρική θέρμη, στοχαστικὴ διάθεση καὶ πειστικὴ σύζευξη τοῦ πραγματικοῦ μὲ τὸ φανταστικὸ χαρακτηρίζουν τὸ τιμώμενο ἔργο.

3) Τὸ *Βραβεῖο Λάμπρου Πορφύρα*, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 200.000 δρχ., στὴν ποιήτρια κυρία **Ὀλγα Βότση** γιὰ τὴν ποιητικὴ της συλλογὴ «Πήλινο Σχῆμα».

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀξιόλογες ποιητικὲς δυνάμεις τῆς γενιᾶς της, ἡ κυρία Βότση, ἔχει ὡς τώρα ἐκδώσει ἔντεκα ποιητικὲς συλλογές. Τὸ ἔργο της διαπνέεται γενικὰ ἀπὸ μιὰ τάση ἐνδοστρέφειας. Στὸ «Πήλινο Σχῆμα», πλέκει ἕναν ἴσθμὸ ἀπὸ δραματικὰ ἐρωτήματα, γύρω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὸν κόσμον, τὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατον, τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ, τὴ συγγνώμη καὶ τὴ συντριβή, χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ πάρει ἀπάντηση ἀπὸ αὐτὸ τὸ βουβὸ ὄργανον, τὸ Πήλινο Σχῆμα, ποὺ εἶναι τὸ σῶμα μας, μέσα στὸ ἀδιέξοδον ποὺ θεωρεῖ τὴ ζωὴ.

4) Βραβεῖον στὴν κυρία **Ἰουλίαν Βοκοτοπούλου** γιὰ τὸ βιβλίον τῆς «Βίτσα. Τὰ νεκροταφεῖα μιᾶς μολοσσικῆς κώμης».

Τὸ ἔργο ἀποτελεῖ δημοσίευση ἀνασκαφικῶν εὐρημάτων καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς τόμους, στοὺς ὁποίους περιγράφονται τάφοι, κτερίσματα καὶ λοιπὰ εὐρήματα. Ἀξιοσημεῖωτα εἶναι τὰ ἱστορικὰ συμπεράσματα τῆς κυρίας Βοκοτοπούλου, στὰ ὁποῖα ὀδηγοῦν ἐνδείξεις ἐπιτρέπουσες παραλληλισμοὺς μὲ τοὺς σημερινούς Σαρακατσάνους τῆς Ἠπείρου, καθὼς ἐπίσης στοιχεῖα κεραμεικῶν εὐρημάτων, ποὺ συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅτι οἱ Μολοσσοὶ ἦσαν Ἕλληνες.

5) Βραβεῖο στὴ **Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία Μάντζαρος** τῆς Κερκύρας γιὰ τὴ συμπλήρωση δράσεως 97 ἐτῶν.

Ἡ βράβευση ἔρχεται νὰ συμπληρώσει τὸν κύκλο τῶν τιμητικῶν διακρίσεων στὶς φιλαρμονικὲς τῶν Ἰονίων Νήσων. Ἡ βραβευομένη Φιλαρμονικὴ Ἑταιρεία, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ της σὲ θρησκευτικὲς καὶ ἐθνικὲς γιορτές, ἔδινε πάντα καὶ δίνει στὴν Κέρκυρα, καθὼς καὶ στὶς ἐκτὸς αὐτῆς καλλιτεχνικὲς ἐξορμήσεις της, ἕνα τόνο πολιτισμοῦ, πέρα ἀπὸ τὴ συμβολὴ της στὸν ἐμπλουτισμὸ τῶν ἑλληνικῶν συμφωνικῶν ὀρχηστρῶν ἀπὸ ἐκλεκτοὺς τροφίμους της, ποὺ ἐσπούδασαν δωρεὰν ἐκεῖ, μέσα στὸ μουσικὸ κλίμα ποὺ κυριαρχοῦσε στὸ ὠραῖο νησί.

6) Βραβεῖο στὸν Κινέζο ἑλληνιστὴ καθηγητὴ κ. **Luo Niansheng**, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσε ὁλόκληρη τὴ ζωὴ του στὴ μελέτη τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ μετέφρασε στὴν κινεζικὴ γλῶσσα πολλὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ἔργα. Ἐδίδαξε ἀρχαῖα ἑλληνικὴ φιλολογία σὲ κινεζικὰ Πανεπιστήμια καὶ ἔχει δημοσιεύσει 41 ἔργα, κυρίως μεταφράσεις τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ θεάτρου, ὅπως Αἰσχύλο, Σοφοκλῆ, Εὐριπίδη, Ἀριστοφάνη, καθὼς καὶ πεζά, ὅπως τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου, Πλούταρχο, Δημοσθένη, Λουκιανὸ κ.τ.λ.

7) Βραβεῖο στὴν κυρία **Διονυσία Παπαχρυσάνθου** γιὰ τὸ ἔργο τῆς «Actes de Xénophon. Édition diplomatique. Texte album», Παρίσι 1986.

Τὸ ἔργο ἀποτελεῖ τὸν 15ο τόμο τῆς σειρᾶς τῶν «Ἀρχείων τοῦ Ἄθω», ποὺ ἐκδίδεται στὴ Γαλλία ἀπὸ τὸν κορυφαῖο βυζαντινολόγο καὶ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Paul Lemerle. Ἡ σειρὰ αὐτὴ εἶναι ὑψίστης σημασίας καὶ ἔχει σκοπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔκδοση ὅλων τῶν ἐγγράφων τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς. Ἡ κυρία Παπαχρυσάνθου ἔχει ἤδη ἐκδώσει καὶ τὸν ἔβδομο τόμο τῆς σειρᾶς «Actes τοῦ Πρωτάτου». Τὸ βραβευόμενο ἔργο εἶναι δίτομο καὶ περιλαμβάνει τεκμηριωμένη ἀπὸ τίς πηγές ὅλη τὴν ἱστορία τοῦ μοναστηριοῦ στὴ διαδρομὴ τῶν αἰώνων. Ἐπίσης περιέχει πρωτότυπα ἔγγραφα μὲ ἀνά-

λογους σχολιασμούς. Πρόκειται για έκδοση αύστηρά έπιστημονική και γενικά έργασία ύψηλου έπιπέδου.

8) Βραβεΐο στόν κ. **Ευθύμιο Τσιγαρίδα** για τὸ βιβλίο του «Οί τοιχογραφίες τῆς Μονῆς Λατόμου Θεσσαλονίκης καὶ ἡ Βυζαντινὴ ζωγραφικὴ τοῦ 12ου αἰώνα».

Ὁ βραβευόμενος, Ἐφορος Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐντοπίσει τοιχογραφήματα μεγάλων παραστάσεων σὲ ἕνα μικρὸ μνημεῖο τῆς Θεσσαλονίκης, ποὺ μετὰ τὸν καθαρισμὸ τους ἀποδείχτηκαν ἔργα ἐξαιρετικῆς σημασίας. Οἱ τοιχογραφίες αὐτές, ἐξετασμένες συστηματικὰ καὶ μεθοδικὰ ἀπὸ τὸν κ. Τσιγαρίδα στὰ κεφάλαια τοῦ βιβλίου του, προσφέρουν ἀπὸ ἀπόψεως νέων δεδομένων πλούσιο ὕλικό, ποὺ βοηθᾷ ἀποφασιστικὰ στὴν προώθηση τῆς μελέτης τῆς ζωγραφικῆς τοῦ 12ου αἰώνα.

9) Βραβεΐο στὸν κ. **Ἰωάννη Φραγκούλα** για τὸ ὅλο ἔργο του καὶ ἰδίως για τὴ συλλογὴ του «Σκιαθίτικα».

Ὁ συγγραφέας, ἀπὸ ἀγάπη στὸ νησί του, ἀφιέρωσε ἀθόρυβα μιὰ ὀλόκληρη ζωὴ στὴν ἔρευνα καὶ τὴ μελέτη τῆς ἱστορίας του, τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοινωνικῆς του ὀργάνωσης, τῶν μνημείων του, τῶν μοναστηριῶν του καὶ τῶν λογίων του. Συνέλεξε συστηματικὰ τὸ ὕλικό του ἀπὸ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ ἀρχεῖα, τὸ ἐπεξεργάσθηκε καὶ τὸ παρουσίασε μεθοδικὰ, χρησιμοποιώντας ὅλη τὴν ὑπάρχουσα βιβλιογραφία. Τὰ «Σκιαθίτικα» ἀποτελοῦν καρπὸ μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς καὶ ἔργο ἀγάπης καὶ ἀκάματης φροντίδας του κ. Φραγκούλα.

10) Βραβεΐο Ἀλεξάνδρου Διομήδους, εἰς μνήμην τοῦ πατέρα του Νικολάου Διομήδους, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο δρχ. 300.000, στὸ ἔργο τοῦ Τηνίου γλύπτη κ. **Πραξιτέλη Τζανουλίνου** «Ἐλευθερία καὶ Εἰρήνη».

Τὸ ἔργο βραβεύθηκε σὲ πανελλήνιο διαγωνισμό καὶ τὰ ἀποκαλυπτήρια ἔγιναν στὶς 15 Νοεμβρίου 1987, στὴ συμβολὴ τῆς Λεωφόρου Θεσέως καὶ Ποσειδῶνος στὶς Τζιτζιφιές. Μιὰ ὑπερμεγέθης γυναικεία

δυναμική μορφή με κίνηση προς τὰ ἔμπρός, πλαισιωμένη ἀπὸ δύο μαρμάρινες πανύψηλες στῆλες, πού πάνω ἀπὸ τὴ μιὰ ὑπάρχει σύνθεση μὲ πουλιά, συμβολίζουν τὸ θέμα τοῦ καλλιτέχνη. Τεχνοτροπία ἀπλή, ἀδρὴ καὶ συνοπτικὴ καὶ πλαστικότητᾳ ἀνταποκρινόμενη μὲ σαφήνεια στὸ θέμα.

11) Ἔπαινος στὸ δίτομο ἔργο τοῦ κ. **Ἀντώνη Φίλιππα**, μὲ τίτλο «Φιλαρμονικὴ Λευκάδος».

Ὁ κ. Φίλιππας, λευκάδιος εὐπατρίδης, εἶχε τὴν ωραία σκέψη νὰ μὴν ἀφήσει νὰ χαθοῦν ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου στοιχεῖα, πού, μαζὶ μὲ τὴ δραστηριότητα τῆς βραβευμένης ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Φιλαρμονικῆς τοῦ νησιοῦ του, ἀποτελοῦν ἕνα καθρέπτη τῆς κοινωνίας, μὲ ἀναφορὲς σὲ πνευματικούς ἀνθρώπους καὶ πολιτικούς τῆς Λευκάδας, μὲ ἱστορίες, ἀφηγήσεις, γεγονότα, ὅλα ἀξιόλογα, συγκριτικὰ μὲ ἄλλα διαμερίσματα τῆς χώρας ἀπὸ τὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ περασμένου αἰώ-
να μέχρι σήμερα. Ἔργο ἀγάπης καὶ μόχθου, γραμμένο μὲ τρόπο γλαφυρό, ἀποτελεῖ ἕνα ντοκουμέντο πού διαβάζεται εὐχάριστα.

12) Ἔπαινος στὴν κυρία **Μαρία-Σαπφὼ Μηλίγκου-Μαρκαντώνη** γιὰ τὸ ἔργο της τοῦ κατάρτισμοῦ τοῦ Ἀρχείου Χειρογράφων Λαογραφίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Τὸ ἔργο εἶναι πλουσιότατο σὲ ὕλη, περιέχει 4.000 περίπου ἀριθμημένα χειρόγραφα καὶ τὸ σύνολο τοῦ κειμένου φθάνει στὸν ἐκπληκτικὸ ἀριθμὸ τοῦ ἑνὸς περίπου ἑκατομμυρίου σελίδων. Ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ συστηματικὴ ἐργασία καὶ ὀργάνωση αὐτὴ ὀφείλεται στὴν κυρία Μαρκαντώνη.

13) Ἔπαινος στὸν ἐκδότῃ κ. **Ἀριστείδη Μαυρίδη** γιὰ τὴν ὅλη του προσφορὰ στὰ ἑλληνικὰ γράμματα.

Λάτρης τῆς Λογοτεχνίας καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς δικές του δημοσιεύσεις στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὴν Ἀθήνα, ἀφοσιώθηκε μὲ ἐπιτυχία στὸν ἐκδοτικὸ τομέα. Ὑστερα ἀπὸ παλαιότερες ἐκδόσεις λογοτεχνικῶν περιοδικῶν, ἐκδίδει ἀπὸ τὸ 1943 ἀνελλιπῶς τὴν ἐτησίᾳ λογοτεχνικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐπιθεώρηση «Φιλολογικὴ

Πρωτοχρονιά».

Μέσα στους 45 τόμους του περιοδικού έχουν συγκεντρωθεί άνω των 10.000 έργασιών όχι μόνον διακεκριμένων συγγραφέων και λογοτεχνών, αλλά και νεωτέρων, ώστε ή «Φιλολογική Πρωτοχρονιά» να θεωρείται φυτώριο έκκολαπτομένων λογοτεχνών.

14) Έπαινος άρχαιοφιλίας, ύστερα από σχετική πρόταση του Έπουργείου Πολιτισμοϋ, στους κυρίους: α) **Παναγιώτη Τσεβελέκη, Παναγιώτη Βλασιάδη και Άναστάσιο Τσιπορδάρα**, για ύπόδειξη μεγάλου ήρώου με κενοτάφιο στην Έφορεία Άρχαιοτήτων Έδεσσας, β) στον κ. **Γεώργιο Καραμπατέα** για την ύπόδειξη τμημάτων δύο κιόνων στη θέση Μάρμαρα Άνωγείων στην Η' Έφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Άρχαιοτήτων και γ) στα παιδιά του **Κέντρου Παιδικής Μέριμνας Άρρένων Μυτιλήνης** για την παράδοση τμήματος άνδρικού άγάλματος στην Έφορεία Άρχαιοτήτων Μυτιλήνης.

15) Εϋφημος μνεία στο βιβλίο του κ. **Βασιλείου Η. Βογιατζόγλου** με τίτλο: «Η Σπάρτη τής Μικράς Άσίας», και ιδίως για τὰ δύο τελευταία πρωτότυπα κεφάλαιά του για την παιδεία και την εκκλησία τής περιοχής αυτής.

Πρόκειται για λαογραφική περιγραφή μιᾶς τουρκόφωνης έλληνικής κοινότητας στο κέντρο τής Μικράς Άσίας, με πληρότητα, φωτογραφίες και καθετί που βοηθεϊ ν' άντιληφθοϋμε και τις εϋχάριστες πλευρές που άπόμεναν μέσα στην τόση καταπίεση.

Μετά πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του *Ίδρύματος Κώστα και Έλένης Ούράνη* και άπόφαση τής *Όλομελείας*, άπονέμεται:

1) Βραβεϊο ποίησης, συνοδευόμενο από χρηματικό έπαθλο 300.000 δραχμών, στον κ. **Τάκη Βαρβιτσιώτη** για τὰ βιβλία του α) «Fragmenta ή ή βλάστηση των όρυκτων» και β) «Δέκα ποιήματα τής όργης και του χρέους (μαζί με τὸ δοξαστικό τής έλευθερίας)».

Ό κ. Βαρβιτσιώτης έχει τιμηθεϊ παλαιότερα με πολλά βραβεϊα και έχει ως σήμερα τυπώσει 15 ποιητικές συλλογές, δύο δοκίμια,

έκτος από τις μεταφράσεις ξένων ποιητών. Γνήσια λυρική φύση, κατόρθωσε να δημιουργήσει δική του προσωπικότητα, εκφράζοντας ένα δικό του κόσμο. Κατορθώνει να χρωματίζει και να μυθοποιεί ακόμα και τὰ σκληρότερα, δημιουργώντας μια λυτρωτική ατμόσφαιρα, ένα χώρο αγνότητας, όπου μετεωρίζεται ή ψυχή του, χωρίς όμως ν' απομακρύνεται από τήν πραγματικότητα, που πάνω της στηρίζεται και φιλοσοφεί.

2) Βραβείο πεζογραφίας, συνοδευόμενο από χρηματικό έπαθλο 300.000 δραχμών, στον κ. **Τηλέμαχο Ἀλαβέρα** για τὸ βιβλίο του «Γωνίες και ὄψεις».

Ὁ κ. Ἀλαβέρας, ἔπειτα από τὸ πρῶτο βιβλίο του «Τὰ ἀγρίμια τοῦ ἄλλου δάσους», προχώρησε σὲ νέες ἀφηγηματικὲς μορφές για νὰ φτάσει στὴν πλήρη ὠριμότητα μὲ τὰ ἐπόμενά του ἔργα. Τὸ βραβευόμενο βιβλίο περιλαμβάνει ἕξι διηγήματα νεώτερης καὶ νεότροπης τεχνικῆς μὲ κύριο στόχο τὴν ὑποβολὴ συναισθημάτων καὶ διαθέσεων. Μέσα ἀπὸ τὴν πλάγια καὶ ὑπαινικτικὴ ἀφήγηση, ἀναδίνεται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ μιὰ νοσταλγία μὲ ποιητικὴ διάθεση τῶν παλιῶν ἡμερῶν καὶ τῶν παλιῶν ἀνθρώπων τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ συμβολὴ του στὴ νεοελληνικὴ λογοτεχνία εἶναι οὐσιαστικὴ.

3) Βραβείο παιδικῆς λογοτεχνίας, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 300.000 δραχμῶν, στὸν κ. **Ντίνο Δημόπουλο** για τὸ βιβλίο του μὲ τὸν τίτλο «Ἄν ὅλα τὰ πιτσιρίκια τοῦ κόσμου...».

Μὲ τὸ βιβλίο αὐτὸ παρουσιάζεται μιὰ ἀνανέωση τοῦ εἴδους μὲ πολὺ ἀξιόλογο ἀποτέλεσμα. Ὁ κ. Δημόπουλος δὲν περιορίστηκε στὰ γνωστὰ σχήματα τοῦ παιδαγωγικοῦ λόγου. Θέλησε νὰ διδάξει στὸ παιδί τὴν ἀγάπη για τὴν εἰρήνη ἐρεθίζοντας τὴ φαντασία του. Ἡ βάση τοῦ βιβλίου εἶναι ἀνθρωπιστικὴ, μὲ μιὰ ἰσχυρὴ ἀποστροφή για ὅ,τι σημαίνει φθορὰ τῶν ἀξιῶν καὶ ἀποτελεῖ καταδίκη τῶν πράξεων ποὺ καταλήγουν στὸν πόλεμο. Στὴ δύσκολή του προσπάθεια, ὁ κ. Δημόπουλος οὔτε σὲ μιὰ σελίδα του δὲν κάνει κήρυγμα. Μὲ μιὰν ἀνανεω-

τική πνοή που ἐπικρατεῖ σὲ ὅλο τὸ βιβλίο, ὁ μύθος συγκροτεῖται μὲ γεγονότα ἀπλά, που εὐκόλα μπορεῖ νὰ τὰ παρακολουθήσει καὶ νὰ τὰ ἐλέγξει τὸ παιδί σὲ μιὰ γλώσσα στρωτή, που ἀποφεύγει τὶς ἀκρότητες καὶ κατορθώνει νὰ δέχεται τὸ παιδί εὐχάριστα τὴ σημερινή λογοτεχνική γλώσσα, που εἶναι καρπὸς ἐπίμονης κατεργασίας.

III. Μετὰ πρόταση τῆς *Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται:

1) Ἀργυροῦν Μετάλλιο τῆς Ἀκαδημίας στὴν κυρία **Πηνελόπη Κωνσταντοπούλου** γιὰ τὴν προσφορά της ποσοῦ δρχ. πεντακοσίων ἑκατομμυρίων γιὰ τὴν ἀνέγερση καὶ ἐξοπλισμὸ τοῦ «Κωνσταντοπούλειου Εὐγερείου Πατρῶν».

Τὸ σπουδαῖο αὐτὸ ἴδρυμα εἶναι ἤδη ἔτοιμο ἀπὸ τὶς 10 Μαΐου 1987 καὶ θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τὸ νέο ἔτος γιὰ νὰ περιθάλψῃ δωρεὰν 120 ὑπερήλικες. Ἡ κυρία Πηνελόπη Κωνσταντοπούλου τιμήθηκε ἤδη ἀπὸ τὸν Δῆμο Πατρῶν μὲ τὸ Χρυσὸ Μετάλλιο τῆς πόλεως.

2) Ἀργυροῦν Μετάλλιο στὸ Ἀμερικανικὸ Κολλέγιο «**Ἀνατόλια**» τῆς Θεσσαλονίκης, γιὰ τὴ συμπλήρωση 100 χρόνων ἐκπαιδευτικῆς προσφορᾶς.

Ἰδρύθηκε τὸ 1886 στὴ Μερτζιφούντα τῆς Μ. Ἀσίας ἀπὸ ἀμερικανοὺς ἐκπαιδευτικοὺς που εἶχαν ἀφιερῶσει τὴ ζωὴ τους στὴν προσφορὰ πρὸς τοὺς συνανθρώπους τους, ἰδιαιτέρως στὶς χριστιανικὲς μειονότητες τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀρμενίων. Μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, ἐπὶ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, μεταφέρθηκε στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου συνεχίζει τὴν προσφορὰ του στὴν ἑλληνικὴ ἐκπαίδευση. Τὸν σκοπὸ του αὐτὸ ἐπιδιώκει μὲ τὴν παράλληλη προσφορὰ ποικίλων μορφωτικῶν, πολιτιστικῶν, κοινωνικῶν, ἐξωσχολικῶν καὶ ἀθλητικῶν δραστηριοτήτων, τὴν ἴδρυση μαθητικῶν κοινοτήτων, προγράμματα σύγχρονου ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ κ.τ.λ. Γενικὰ τὸ Κολλέγιο «Ἀνατόλια» ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν στὴν ἑλληνικὴ συνείδηση ὡς ἓνα ἄξιό τοῦ εἴδους του ἴδρυμα.

3) Ἀργυροῦν Μετάλλιο μετὰ θάνατον στὸν Ἀρχιμανδρίτη **Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο**, πρωτοπόρο καὶ μάρτυρα τῆς ἱεραποστολικῆς ιδέας στὴν Ἀφρική.

Φιλάσθενος καὶ καχεκτικός, ἀλλὰ γεμάτος δύναμη καὶ πόθο νὰ κηρύξει τὸν Χριστιανισμό, φεύγει τὸ 1960 γιὰ τὴν μακρινὴ Οὐγκάντα. Ἐκεῖ ἀναπτύσσει ἐκπληκτικὴ δραστηριότητα χτίζοντας ναοὺς, ἰδρύοντας κατηχητικὰ σχολεῖα καὶ χειροτονώντας εὐσεβεῖς ἰθαγενεῖς κληρικούς. Ἰδρύει ἱεραποστολικοὺς σταθμοὺς καὶ συγκροτεῖ χριστιανικὲς κοινότητες, ἀφοῦ γιὰ καλύπτει ἐξυπηρέτηση τῶν σκοπῶν του μαθαίνει τὴ γλῶσσα τῶν ἰθαγενῶν.

Ὁ καθένας μπορεῖ ν' ἀντιληφθεῖ τοὺς ἄμετρος κόπους του καὶ τὶς ἀνύστακτες φροντίδες του γιὰ τὴν ἐξεύρεση τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων γιὰ τὸ ἀποστολικὸ του ἔργο καὶ γιὰ τὸν ἐξοπλισμὸ μὲ τὰ ἀπαραίτητα ἱερὰ σκεύη τῶν ἀνεγειρομένων μικρῶν ἢ μεγάλων ναῶν.

Μετὰ τὴν Οὐγκάντα συνέχισε τὴν ἐκπληκτικὴ του δραστηριότητα στὸ Ζαῖρ.

Τὸ 1972 βρισκόμενος σὲ ἱεραποστολικὴ κοπιώδη πορεία ἔπαθε ἀκατάσχετη ρινορραγία καὶ τὰ Χριστούγεννα τοῦ ἴδιου χρόνου, ἀφοῦ ἐτέλεσε τὴν τελευταία του λειτουργία, σὲ λίγες μέρες ὑπέκυψε ἀπὸ ἐξάντληση.

4) Ἀργυροῦν Μετάλλιο στὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀνδρούσης καὶ Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. **Ἀναστάσιο Γιαννουλάτο**, ἐμπνευστὴ καὶ πρωτοπόρο πρὶν ἀπὸ 30 χρόνια τῆς χριστιανικῆς ἱεραποστολικῆς θεολογίας καὶ δράσεως στὴν Ἀνατολικὴ Ἀφρική. Ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴ τῆς ἱεραποστολικῆς κινήσεως. Μὲ κάθε μέσο, ὀμιλίες, φροντιστήρια, κηρύγματα κ.τ.λ. ἀφύπνισε τὸ ἱεραποστολικὸ ἐνδιαφέρον στὸν ἐλλαδικὸ χῶρο. Μὲ νομοθετικὴ ρύθμιση κατόρθωσε ἀποσπάσεις ἐφημερίων καὶ διακόνων σὲ ἱεραποστολικὲς περιοχὲς ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν καὶ πρῶτος ἔδωσε τὸ «παρῶν» στὸ ἱεραποστολικὸ μέτωπο πρὸ 23 ἐτῶν, τελώντας ὡς ἱερεὺς τὴν πρώτη

λειτουργία του στήν Ουγκάντα. Εἶναι ἀδύνατον μέσα σὲ λίγες γραμμὲς νὰ περιγραφεῖ ἡ δραστηριότητα τοῦ Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης, χωρὶς αὐτὸ νὰ εἶναι ἀναγκαῖο, ὅταν ἡ φήμη τοῦ ὁραματιστοῦ αὐτοῦ ἔχει τόσο ἐξαπλωθεῖ σὲ ὁλόκληρο τὸν ὀρθόδοξο χριστιανικὸ χῶρο.

Μὲ τηλεγράφημά του ἀπὸ τὴν Κένυα εὐχαριστεῖ καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀχελώου νὰ παραλάβει τὸ Μετάλλιο.

5) Χαλκοῦν Μετάλλιο στοὺς Ἀρχιμανδρίτες κυρίους **Χαρίτωνα Πνευματικάκη** καὶ **Σωτήριο Τράμπα** γιὰ τὸ σημαντικὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελοῦν ἐπὶ 15ετία περίπου στήν Ἀφρική καὶ Νότια Κορέα ἀντίστοιχα.

Τὸ ἔργον ποὺ ἔχει ἐπιτελέσει ὁ κ. Χαρίτων Πνευματικάκης στήν Καναγκα τοῦ Ζαῖρ εἶναι σημαντικώτατο, ἀφοῦ κάθε χρόνο χιλιάδες ἰθαγενεῖς προστίθενται στὸ ὀρθόδοξο πλήρωμα καὶ μεταξὺ αὐτῶν οἱ πιὸ καταρτισμένοι ἐντάσσονται στὶς τάξεις τοῦ κλήρου. Ἐκτὸς αὐτῶν, ἔδρυσε Σταθμὸ ὑγειονομικῆς περίθαλψης, Δημοτικὸ Σχολεῖο καὶ τριτάξιο Γυμνάσιο.

Ἀντίστοιχο ἔργο ἐπιτελεῖ στήν Ν. Κορέα ὁ κ. Σωτήριος Τράμπας μὲ τὴν συγκέντρωση τῶν διασκορπισμένων πιστῶν στὸν ὑπὸ ἀποπεράτωση ἱερὸ ναό, ὁργανώνει ἐκκλησιαστικὸ χορό, μεταφράζει τὶς κυριότερες ἀκολουθίες πρὸς χάρη τῶν πιστῶν, διαφωτίζει μὲ κηρύγματα καὶ συνδέει τοὺς πιστοὺς μὲ τὰ Μυστήρια τῆς ἐκκλησίας. Ὅργανώνει κατηχητικὰ Σχολεῖα. Καλλιεργεῖ στελέχη γιὰ δράση ἔξω ἀπὸ τὴ Σεούλ, ἰδρύει τομέα προστασίας γυναικῶν καὶ ἐν γένει ἀφιερώνεται σὲ ἅπειρες ἄλλες προσπάθειες ἐκκλησιαστικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ ἀνθρωπιστικοῦ περιεχομένου μὲ οὐσιαστικὰ καὶ θετικὰ ἀποτελέσματα.

6) Βραβεῖο τοῦ Ροταριανοῦ Ὀμίλου Ἀθηνῶν, εἰς μνήμην Σμαράγδας Βερεκέτη, 250.000 δρχ., στήν ἀδελφὴ **Ὀλγα Παπασαράντου** γιὰ τὴν 17χρονη συνεχῆ συμπαραστάσή της στὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο στήν Ἀφρική. Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὸ ἀντικαρκινικὸ νοσοκομεῖο

«Άγιος Σάββας», παρά τὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ κούραση, ξεινᾶ μόλις συνταξιοδοτεῖται γιὰ τὴν Ἀφρικὴ, στὴν ἡλικία τῶν 70 χρόνων. Ἐνεπὶὰ τοῦ βραβευθέντος ἀειμνήστου Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου, γίνεται χρήσιμος συμπαραστάτης καὶ βοηθὸς στὸ μεγάλο του ἔργο. Μετὰ τὸν θάνατό του ἡ ἀδελφὴ Ὀλγα βλέποντας ὅτι κινδυνεύει νὰ χαθεῖ τὸ ἔργο ποὺ ἄφησε ἐκεῖνος, χτυπάει πόρτες, προσπαθεῖ νὰ συγκινήσει νὰ βρεῖ συνεχιστές. Τότε βρίσκεται ὁ ἐπίσης βραβευθεὶς ἀρχιμανδρίτης κ. Χαρίτων Πνευματικάκης, τοῦ ὁποῦ στάθηκε μέχρι σήμερα βοηθὸς στὸ μεγάλο ἔργο, ποὺ ἀπὸ κοινοῦ συνέχισαν γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς πίστεως.

7) Βραβεῖο Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δρχ. 100.000 στὴν ὑποβληθεῖσα ἀνέκδοτη μελέτη τοῦ κ. Ἀθανασίου Δεληκωστοπούλου με θέμα τὴν προσωπικότητα καὶ τὴ δράση τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα. Ἡ μελέτη, πάνω ἀπὸ 400 σελίδες, ἀναπτύσσεται διεξοδικὰ σὲ τέσσερα μέρη: α) Ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν μεγάλη ἀποστολή, β) Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, γ) Οἴκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ δ) Ὁ Ἀθηναγόρας ἐκτὸς τῶν τειχῶν τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Ἡ μελέτη εἶχε ὑποβληθεῖ ὑπὸ τὴν ἔνδειξη «Πιστὸς ἄχρι θανάτου».

8) Βραβεῖο στὸ Ἰδρυμα Παιδικῆς Προστασίας Ἰωάννου καὶ Μαριγῶς Χατζηκυριακοῦ Πειραιᾶ, γιὰ τὴ συμπλήρωση 80 χρόνων προσφορᾶς γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν ἀπροστάτευτων κοριτσιῶν. Ἡ ἔδρυσή του συμπληρώνει τὰ 100 χρόνια, ἀλλὰ ἡ λειτουργία του ἄρχισε στὰ 1904 ὡς «Ὀρφανοτροφεῖο Θελέων Πειραιῶς». Ἀπὸ τὸ 1972 καθιερώθηκε ὥστε νὰ δέχεται καὶ νὰ συντηρεῖ ὄχι μόνο ὄρφανά, ἀλλὰ καὶ κορίτσια ποὺ ἐξαιτίας ἄλλων συνθηκῶν θὰ βρίσκονταν τελείως ἀπροστάτευτα.

Κάθε χρόνο περιθάλπονται 75-80 κορίτσια ποὺ μετὰ ἀπὸ 12-14 χρόνια ἀποδίδονται στὴν κοινωνία με λυκειακὴ ἢ γυμνασιακὴ μόρφωση. Μετὰ τὴ λήξη τῶν σπουδῶν αὐτῶν ὅσες ἔχουν ἐπίδοση παρα-

κολουθοῦν ἀνώτερες, ἀνώτατες ἢ ἐπαγγελματικὲς σχολές. Τὰ κορίτσια παρακολουθοῦνται ἀπὸ γιατρούς, κοινωνικοὺς λειτουργοὺς, παιδοψυχολόγους καὶ καθηγητές. Μένουν σὲ διαμερίσματα 1-3 ἀτόμων, παρακολουθοῦν ξένες γλῶσσες, γυμναστική, μουσική, χορό, χειροτεχνία κ.τ.λ. Τὸ ἴδρυμα ἐνισχύεται οἰκονομικὰ καὶ ἀπὸ δωρεὰς φιλανθρωπῶν.

9) Βραβεῖο στὸ Φιλανθρωπικὸ Σωματεῖο **Ἡ Νέα Σινασὸς** γιὰ τὴ συμπλήρωση 60 χρόνων ζωῆς μὲ πλούσια δραστηριότητα στοὺς τομεῖς τῆς φιλανθρωπίας, κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ προβολῆς τοῦ ἑλληνικοῦ μικρασιατικοῦ πολιτισμοῦ, εἰδικότερα τῆς περιοχῆς τῆς Καππαδοκίας. Στὰ 62 χρόνια τῆς ζωῆς του τὸ σωματεῖο ὀργάνωσε διαλέξεις, μουσικὲς ἐκδηλώσεις, ἑορτασμοὺς ἐπετείων, πανηγυρικὲς ἐκδηλώσεις, θεατρικὲς ἐκδηλώσεις, ὅλα σχετικὰ μὲ τὴν Σινασό, τὴν περιοχὴ τῆς καὶ τὴν τοπικὴ διάλεκτο. Ἐπίσης ἐκτὸς τῆς μηνιαίας ἐφημερίδας «Σινασίτικη Φωνή», ἐξέδωσε συγγράμματα, λευκώματα μὲ φωτογραφικὸ καὶ λαογραφικὸ ὕλικὸ σχετικὰ μὲ τὴν Σινασό. Ἐπίσης τόμο ἀφιερωμένο στὰ δυὸ σημαντικὰ κειμήλια τοῦ σωματείου 1) Τὸ σιγίλλιο τοῦ Ἐθνομάρτυρα Γρηγορίου τοῦ Ε' γιὰ τὴν ἴδρυση Ἀρρεναγωγείου στὴν Σινασό καὶ 2) Σουλτανικὸ φερμάνι γιὰ τὰ προνόμια τοῦ Μωάμεθ στοὺς Χριστιανούς.

10) Βραβεῖο στὸν φυσιολατρικὸ σύλλογο **«Ἑπαίθριος Ζωή»** γιὰ τὴ συμπλήρωση 65 χρόνων φυσιολατρικῆς, πολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσης.

Χάρη στὴ βοήθεια καὶ τὴν ἄριστη ὀργάνωση τοῦ συλλόγου αὐτοῦ, δεκάδες χιλιάδες Ἑλλήνων καὶ ξένων παρακολούθησαν παραστάσεις τοῦ ἀρχαίου δράματος καὶ συναυλίες στὴν Ἐπίδαυρο, ἐγνώρισαν ὁλόκληρὴ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδιαίτερα τόπους ἀρχαιολογικοὺς, παρακολούθησαν παλαιότερα τίς Δελφικὲς γιορτὲς τοῦ ζεύγους Σικελιανοῦ κ.ἄ.

11) Βραβεῖο στὸ **Λύκειο Ἑλληνίδων Ἀμμοχώστου** γιὰ τὴν 57χρονη ἐθνικὴ προσφορά του στὴν ἐξυπηρέτηση καὶ προαγωγή τῶν

πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ιδεωδῶν τῆς Κυπρίας.

Ἰδρύθηκε στὴν Ἀμμόχωστο τὸ 1930 ἀπὸ ὁμάδα νεαρῶν γυναικῶν τῆς Κύπρου ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς δασκάλας Μαρίας Ἰωάννου, ποὺ χάρισε καὶ τὸ καλλιμάρμαρο κτήριο ὅπου στεγάζεται τὸ ἴδρυμα. Ἐργάστηκε γιὰ τὴν ἀναβίωση τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῆς Κύπρου, δι-οργανώνοντας διαλέξεις, ρεσιτάλ, ἐκθέσεις, θέατρο, χορευτικὲς ἐκδηλώσεις καὶ πρωτοστατεῖ σὲ ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κορυφαίους Ἑλληνες τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν πέρασαν ἀπὸ τὸ βῆμα του καὶ συνέβαλαν στὴν ἀναγνώρισή του. Κατὰ τὴν τουρκικὴ εἰσβολή, τὸ Λύκειο ἔγινε κέντρο ὅπου μαζεύονταν τὰ ροῦχα καὶ τὰ τρόφιμα γιὰ τοὺς πρόσφυγες τῆς Κερύνειας καὶ ἀνέλαβε ἀγῶνα διαφωτισμοῦ τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολές. Σήμερα μακριὰ ἀπὸ τὴν ἔδρα του λειτουργεῖ μοιρασμένο σὲ ἄλλες πόλεις, χωρὶς νὰ σταματᾷ τίς προσπάθειές του, περιμέ-νοντας τὴν ἀπελευθέρωση τῆς σκλαβωμένης γῆς του.

12) Βραβεῖο στὸ **Σύλλογο Ἰμβρίων Ἀθηνῶν** γιὰ τὴ μακρό-χρονη ἐθνικὴ καὶ κοινωνικο-πολιτιστικὴ προσφορά του στὸν Ἑλληνι-σμὸ τῆς Ἰμβρου καὶ Τενέδου.

Οἱ σημερινές του δραστηριότητες εἶναι α) τὸ Ἰμβριακὸ θέμα, ποὺ ξαναπροβάλλεται μὲ στόχο τὴν ἐπανατοποθέτησή του στὸ προσκήνιο τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς ἐπικαιρότητας, β) τὰ καυτὰ καθημερινὰ προ-βλήματα τούς στὴν Ἑλλάδα καὶ γ) ἡ συνέχιση τῆς πολιτιστικῆς-κοι-νωνικῆς δραστηριότητάς του.

13) Βραβεῖο *Διαμαντῆ Πατέρα*, 250.000 δρχ., στὸ **Ἀναγνωστή-ριο Καλύμνου «Αἶ Μοῦσαι»** γιὰ τὴν 84χρονη ἐθνικὴ, πνευματικῆ-ἐκδοτικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορά του στὸ ἀκριτικὸ νησί τῆς Δωδεκα-νήσου.

Τὸ «Ἀναγνωστήριο» στάθηκε ἀπὸ τὴν ἴδρυσή του προμαχῶνας ἐθνικῶν ἀγῶνων καὶ γι' αὐτὸ τὸ μεταχειρίστηκαν σκληρὰ οἱ κατακτη-τές. Μὲ τὴν αἵματηρὴ ἀντίσταση τοῦ λαοῦ, τὸ κλείσιμο τῶν ἐκκλη-

σιῶν καὶ τὴν κήρυξη τῆς θρησκείας σὲ διωγμό, τὸ 1935, τὸ σωματεῖο διαλύεται καὶ ἡ περιουσία του διαρπάζεται. Γρήγορα ὅμως ξανασυνιστᾶται γιὰ νὰ καταστεῖ μοναδικὸ πνευματικὸ κέντρο μὲ ἀξιοζήλευτη βιβλιοθήκη.

Τέλος, τὸ 1978 γίνεται ἡ τρίτη ἐπανασύστασή του, γιὰ νὰ παρουσιάσει ἀξιόλογες ἐκδόσεις μὲ τὴ συμμετοχὴ πολλῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων τοῦ νησιοῦ.

14) Βραβεῖο στὴν **Πανικαριακὴ Ἀδελφότητα Ἀθηνῶν** γιὰ τὴν ὑπερπενητάχρονη κοινωνικὴ καὶ πολιτιστικὴ προσφορὰ της, στὴ νῆσο Ἰκαρία. Τὸ σωματεῖο ἰδρύθηκε τὸ 1925 καὶ λειτούργησε ὡς τὴν Κατοχὴ, γιὰ νὰ ξαναἰδρυθεῖ τὸ 1952 καὶ νὰ ἀναπτύξει ἔκτοτε πλούσια δράση, κυρίως στὸν πολιτιστικὸ τομέα μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ «Τὰ Ἰκαριακά» (83 τεύχη ὡς σήμερα καὶ 30 χρόνια ζωῆς) μὲ στοιχεῖα τοῦ λαϊκοῦ μας πολιτισμοῦ, τῆς παράδοσης, ἔγγραφα κ.τ.λ.).

Τελευταῖα ξεκίνησε τὴν προσπάθεια γιὰ ἴδρυση κοινοτικῶν βιβλιοθηκῶν καὶ λαογραφικῶν μουσείων στὶς κοινότητες τοῦ νησιοῦ. Ἐπίσης περισυλλέγει τὰ διάσπαρτα στὸ νησί ἔγγραφα ἀπὸ τὸν 16ον αἰῶνα ὡς τὸ 1912. Ἐπίσης ἀπὸ τριετίας διοργανώνει κάθε καλοκαίρι τὰ «Ἐλευθέρια», γιορτὲς Λόγου καὶ Τέχνης, καὶ τὸ 1980 διοργάνωσε τὸ ἕκτο Διεθνὲς Συμπόσιο τοῦ Αἰγαίου.

15) Βραβεῖο μετὰ θάνατο στὸν **Πάνο Βαλσαμάκη** γιὰ τὴ δημιουργικὴ, καλλιτεχνικὴ, λογοτεχνικὴ καὶ ἐθνικὴ προσφορὰ του.

Γεννημένος τὸ 1900 στὶς Κυδωνίες, στάθηκε πάντα στὶς ἐπάλλξεις ἀκοίμητος φρουρὸς τῶν ἐλληνικῶν καὶ τῶν πανανθρώπινων ἀξιῶν. Ἐθελοντῆς, ἔλαβε μέρος στὴ μικρασιατικὴ ἐκστρατεία καὶ κάτω ἀπὸ δραματικὲς συνθῆκες ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς ἡρωικούς, ποὺ ἔσωσαν τὴν τιμὴ τῶν ὄπλων στὸ Ἀλῆ-Βεράν, πράξη γιὰ τὴν ὁποία τιμῆθηκε μὲ τὸ Ἀριστεῖο Ἀνδρείας καὶ ἄλλα μετᾶλλια. Μὲ τὴν καλλιτεχνικὴ του φλέβα διακρίθηκε στὴ λογοτεχνία ἀλλὰ καὶ στὴ ζωγραφικὴ-κεραμικὴ, ποὺ σπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Μασσα-

λίας. Ἀπὸ τὸ 1957 ὡς τὸ θάνατό του τὸ 1986 διατηροῦσε τὸ πασίγνωστο ἰδιωτικὸ του ἐργαστήριον στὸ Μαρούσι.

16) Βραβεῖο στὸν δημοσιογράφο κ. **Γιάννη Μαρίνο** γιὰ τὴν πολὺχρονη ἐποικοδομητικὴ συμβολή του στὸν τομέα τῆς οἰκονομικῆς ἐνημέρωσης, ἀλλὰ καὶ τῆ γενικότερη δημοσιογραφικὴ προσφορά του στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Πτυχιούχος τῆς Νομικῆς ἄρχισε νὰ δημοσιογραφεῖ μὲ τὸ οἰκονομικὸ ρεπορτάζ. Σύμβουλος τύπου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, συνεργάτης τοῦ Ρώυτερ, τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τοῦ Κέντρου Παραγωγικότητος, συντάκτης στὴν ἀρχὴ καὶ ἀργότερα Διευθυντῆς τοῦ «Οἰκονομικοῦ Ταχυδρόμου». Ἐκεῖ, μὲ ἓνα ἰκανὸ ἐπιτελεῖο πέτυχε νὰ διαμορφώσει ἓνα περιοδικὸ-φωτισμένον ὁδηγὸ γιὰ τὰ προβλήματα τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας. Ὁ κ. Μαρίνος διακρίνεται ὡς ἡ πλέον ἐξέχουσα φυσιογνωμία στὸν ἐλληνικὸ οἰκονομικὸ τύπον μὲ τὴ θαρραλέα καὶ ἀντικειμενικὴ ἀρθρογραφία του καὶ τὴν ἔντιμη δημοσιογραφικὴ του γραμμὴ, ἕξω ἀπὸ κομματικὰ καὶ στενὰ δογματικὰ κριτήρια.

17) Βραβεῖο στὸν κ. **Γεώργιο Δρακόπουλο** γιὰ τὴν ἴδρυση καὶ ἐμπλουτισμὸ τοῦ «Ναυτικοῦ Μουσείου Αἰγαίου» στὴ Μύκονο.

Ὁ κ. Δρακόπουλος, ὀρμώμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔνδοξον ναυτικόν της, ἴδρυσε τὸ μουσεῖον αὐτό, γιὰ τὸ ὁποῖον ἔχει μέχρι στιγμῆς δαπανήσει ποσὸν ἑκατὸ ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Οἱ σκοποὶ καὶ ἡ ἐν γένει δράση τοῦ ιδρύματος αὐτοῦ συμβάλλουν ἰδιαίτερα στὴ διατήρησιν καὶ προβολὴν τῆς ναυτικῆς μας παράδοσης, ποὺ τόσο συνέβαλε στὸ νὰ γραφοῦν τόσο ἔνδοξες σελίδες στὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας.

18) Βραβεῖο στὴν κυρία **Μαρίκα Βελουδίου**, γιὰ τὴν πάνω ἀπὸ μισὸ αἰῶνα φωτεινὴ σταδιοδρομία της ὡς πρώτης ἐλληνίδας ξεναγοῦ ἀρχαιολογικῶν χώρων. Σπούδασε στὴ Γερμανία, συνεργάστηκε μὲ τὸ ζεῦγος Σικελιανοῦ γιὰ τὶς Δελφικὰς Γιορτὰς καὶ γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας. Ὅλη ἡ Ἑλλάδα ἔχει παρακολοθηθεῖ

τὴν κυρία Βελουδίου στὶς ξεναγήσεις της. Μέλος πολλῶν Ἀρχαιολογικῶν Ἐταιρειῶν, παρακολούθησε διεθνῆ συνέδρια καὶ ταξίδεψε πολὺ στὸ ἐξωτερικό. Ἔχει πολλὰς τιμητικὰς διακρίσεις ἀπὸ Συλλόγους, Ἐταιρεῖες καὶ Ἐνώσεις καθὼς καὶ τὸ Χρυσὸ Παράσημο τῆς Πολιτείας.

19) Βραβεῖο στὴν κυρία **Μαρία Ἀμαριώτου**, γιὰ τὴν ὅλη δραστηριότητα καὶ τὴν προσφορὰ της στὴν ἐκπαίδευση ὡς καθηγήτριας καὶ ὡς ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου. Ἐπίσης γιὰ τὴν ἐθνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ της δράση κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς.

20) Βραβεῖο στὴν κυρία **Ἐλένη Ποταμιάνου**. Ἡ δράση τῆς κυρίας Ποταμιάνου ὑπῆρξε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πολὺ μεγάλη. Δὲν ὑπάρχει τομέας κοινωνικῆς, φιλανθρωπικῆς καὶ ἐθνικῆς δράσης στὸν ὁποῖο νὰ μὴ μετέσχε ἐνεργά. Ἐθελόντρια προΐσταμένη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τελευταῖα Ἐπιθεωρητῆς. Ἀπὸ τὸ 1940 ὡς τὸ 1977 ὑπηρέτησε σὲ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα γιὰ τοὺς σεισμοπλήκτους, γιὰ τὸν ἐπαναπατρισμὸ ὁμήρων, στὸ Διεθνὲς Συνέδριο Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, σὲ ἐράνους κ.ἄ. Εἶναι μέλος σὲ ὅλα τὰ κοινωφελῆ καὶ ἀνθρωπιστικὰ σωματεῖα, μὲ ἐνεργὸ συμμετοχὴ στοὺς σκοποὺς τους. Ἔχει τιμηθεῖ μὲ πολλὰ Χρυσὰ καὶ Ἀργυρὰ Μετάλλια ἀπὸ τὴν Πολιτεία, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἄλλους φορεῖς. Ἡ κυρία Ποταμιάνου διακρίνεται γιὰ τὴν ἐργατικότητα, τὸν ἀλτρουϊσμὸ καὶ τὴν τελεία ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς της πρὸς τὴν κοινωνία καὶ γενικότερα τὸν ἄνθρωπο.

21) Βραβεῖο στὸν κ. **Στυλιανὸ Μπουρμπαχάκη** γιὰ τὴν 25χρονη ἀνιδιοτελεῖ κοινωνικὴ ἐθνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ προσφορὰ του.

Ὁ κ. Μπουρμπαχάκης σπούδασε ναυπηγός, ἀλλὰ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν μετέχει ἐνεργὰ στὶς δραστηριότητες τοῦ ἱεραποστολικοῦ κέντρου «Πορευθέντες» ὡς ὑπεύθυνο στέλεχος του.

Ἐπανειλημμένα ἐπισκέφθηκε τὸ Ζαῖρ γιὰ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ

κινηματογραφήσει τὴν ἱεραποστολὴν στὴν Κανάγκα καὶ στὸ Κολουέζι-Σιάμπα. Προῖον αὐτῶν τῶν ἐπισκέψεων εἶναι σειρὲς ἀπὸ slides σὲ 3 γλῶσσες μὲ μουσικὴ ὑπόκρουση καὶ ἀφήγηση. Μέχρι σήμερα ἔχει κυκλοφορήσει 37 σειρὲς μὲ ἔθνικὰ καὶ θρησκευτικὰ θέματα, καθὼς καὶ ταινίες ἱστορικές καὶ πατριωτικὲς ποὺ διαθέτει σὲ σχολεῖα, στρατιωτικὲς μονάδες, φυλακὲς κ.τ.λ. Τελευταία μεριμνᾷ γιὰ τοὺς φυλακισμένους μὲ εἰδικὸ σύλλογο ποὺ ἔχει ἰδρύσει. Τιμῆθηκε μὲ περγαμηνές, μετάλλια καὶ παράσημα.

22) Βραβεῖο στὸν δημοσιογράφο κύριο **Σπύρο Ἀλεξίου** γιὰ τὴν 35χρονη ἔγκυρη ἐνημέρωση καὶ ἐν γένει προσφορά του ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων. Ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὁ κ. Ἀλεξίου ἔχει καθιερώσει τὸ ἐκκλησιαστικὸ ρεπορτάζ, παρακολούθησε ἀπὸ κοντὰ τὴν πορεία τοῦ Πατριάρχου Ἀθναγόρα καθὼς καὶ σήμερα τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου ὡς μέλος τῆς ἀκολουθίας του. Ἐχει μετᾶσχει σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ ἐκκλησιαστικὰ συνέδρια καὶ ἔχει δημοσιεύσει περισσότερα ἀπὸ 2.000 σχετικὰ ἄρθρα. Ἐξέδωσε βιβλία ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου καὶ ἔχει τιμηθεῖ μὲ πολλὰ παράσημα τῶν Πατριαρχείων. Ὁ Πατριάρχης Ἀθναγόρας τὸν ἀναγόρευσε Μέγα Ἀρχοντα Πρωτονοτάριο τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

23) Βραβεῖο στὸν κύριο **Δημήτριο Γραικιώτη** γιὰ τὶς μεγάλες προσφορὲς του στὴν Ἀνδρίτσαινα.

Ἐπὶ 40 συνεχῆ χρόνια ὁ κ. Γραικιώτης προσφέρει οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις, κινηματογραφικὲς μηχανές, οἰκόπεδα, ἐνίσχυση στοὺς διακρινομένους μαθητὲς μέσω τοῦ «Γραικιώτειου Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ» γιὰ τὸ ὁποῖο καταβάλλει κάθε χρόνο ὡς ἐνίσχυση ἓνα ἑκατομμύριο δραχμὲς. Ἐπίσης βοηθᾷ κάθε ἔργο ποὺ συντελεῖ στὴν πρόοδο τῆς Ἀνδρίτσαινας. Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς πατρίδας του ἀποφάσισε τὴν ὀνομασίαν ἐνὸς κεντρικοῦ τῆς δρόμου μὲ τὸ ὄνομά του.

24) Βραβεῖο στὸν κύριο **Ἀριστοτέλη Χαραμόγλη** γιὰ τὴν συλ-

λογή και προσφορά του στο Δῆμο πολύτιμου υλικού αναφερομένου στην Πατρίδα του Λευκάδα. Ἐπί πολλά χρόνια ἔχει ἀφιερώσει ἓνα μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς του στην ἔρευνα, ἐπισήμανση καὶ συλλογή κάθε στοιχείου ἀπὸ τὸ 1540 μ.Χ. ὡς σήμερα. Τρεῖς χιλιάδες σπάνια βιβλία, χάρτες, 1000 γκραβούρες, 5.500 φύλλα ἐφημερίδων, 2.500 τεύχη περιοδικῶν, ἀφίσες, ζωγραφικοὶ πίνακες καὶ ὅ,τι ἄλλο ἀναφέρεται στὴ Λευκάδα. Ἡ ἀξία τῆς σπάνιας αὐτῆς συλλογῆς ὑπολογίζεται σὲ δεκάδες ἑκατομμυρίων καὶ τὸ 1984 δωρίστηκε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Λευκάδας. Ἡ Δημοτικὴ ἀρχή, με βάση τὶς προσφορὲς τοῦ κ. Χαραμόγλη ἄρχισε τὴν ἀνέγερση τῆς «Εἰδικῆς Λευκάδιας Βιβλιοθήκης» ποὺ θὰ στεγάσει τὴ δωρεὰ καὶ ὅλα τὰ μέλλοντα ἀποκτήματά της.

25) Ἐπαινος στὸν κ. **Κωνσταντῖνο Δημητριάδη**, με ἀπονομὴ ποσοῦ 200.000 δρχ., τοῦ «Βραβείου Μιχαὴλ Πεσμαζόγλου» γιὰ τὴν ἀνέκδοτη μελέτη του με θέμα «Τὸ ἐλληνικὸ δίκαιο τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν μετὰ τὴν ἔνταξη στὴν Ε.Ο.Κ.». Ὁ συγγραφέας χειρίσθηκε με ἐπιμέλεια ἓνα θέμα ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμα ἐπαρκῶς μελετηθεῖ στὴ χώρα μας καὶ ἔχει λάβει ὑπ' ὄψη του τὶς τελευταῖες ἐξελιξίσεις τῆς νομοθεσίας καὶ τῆς ἐπιστήμης.

26) Ἐπαινος στὸν κ. **Κωνσταντῖνο Δημητριάδη** με ἀπονομὴ ποσοῦ 200.000 δρχ. τοῦ «Βραβείου Ἀργυρίου καὶ Πολυξένης Ἀγγελολοπούλου» γιὰ τὴ μελέτη με θέμα «Περὶ τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς κατὰ τὸ ἰσχύον δίκαιον». Ἡ μελέτη αὐτὴ συμβάλλει στὴν ἀνάπτυξη ἑνὸς πολὺ δυσχεροῦς θέματος καὶ ἀποτελεῖ ἀξιόπαινη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιμελῆ καὶ πολὺπλευρὴ διερεύνηση τῶν σχετικῶν προβλημάτων.

27) Ἐπαινος στὸν «Φιλανθρωπικὸ καὶ Πολιτιστικὸ Σύλλογο Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων Μηθύμνης «**Ἡ Ἀγάπη**», γιὰ τὴ συμπλήρωση 65 χρόνων κοινωνικῆς, πολιτιστικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς προσφορᾶς.

Σκοπὸς του εἶναι ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξη τῶν χιλίων κατοίκων τῆς Μηθύμνης, ἡ ἠθικὴ καὶ υλικὴ ὑποστήριξη ἀπόρων οἰκογενειῶν τοῦ

Δήμου και τῆς σπουδάζουσας νεολαίας. Συμβάλλει επίσης στην κάλυψη ἀναγκῶν τῶν γηροκομείων και ὀρφανοτροφείων τῆς περιοχῆς καθὼς και τοῦ ἀγροτικοῦ ἰατροῦ. Καλύπτει ἀνάγκες τῶν ἐκπαιδευτηρίων μὲ δωρεές και διοργανώνει διαλέξεις, θεατρικὲς παραστάσεις, ἐκθέσεις, ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις κ.τ.λ.

28) Τὸ *Βραβεῖο Κων. Κριεζῆ* στοὺς δημοδιδασκάλους κυρίους **Χρῆστο Γρηγοριάδη, Βασίλειο Καλαϊτζίδη, Θεόδωρο Καλτσούνη, Ἐλένη Λυκοκάπη, Γεώργιο Λώλη, Παναγιώτη Νταβαρίνο, Γεώργιο Παπαγεωργίου και Θεοφάνη Παπαδημο**, γιατί μὲ δυσμενεῖς ὅρους προσφέρουν τὸ ἐκπαιδευτικὸ τους ἔργο κάτω ἀπὸ ἀντίξοες συνθῆκες στὰ ὄρεινά, ἀπομακρυσμένα και δυσπρόσιτα σχολεῖα τῆς Εὐρυτανίας. Ἐπίσης διακρίνονται ὡς κοινωνικοὶ παράγοντες, μὲ σημαντικὴ προσφορά, συμβάλλοντας στὴν εὐρύτερη μόρφωση τῆς νεολαίας. Τὸ βραβεῖο συνοδεύεται μὲ 50.000 δρχ. γιὰ τὸν καθένα.

29) Τὸ *Βραβεῖο Ἐλένης Κωνσταντοπούλου*, 300.000 δρχ., εἰς μνήμην τῆς κόρης τῆς ἡρωίδας Ἡρῶς Κωνσταντοπούλου, ἀπονέμεται μετὰ θάνατον στὴ **Λεμονιά Χουτουρίδου** γιὰ πράξη αὐτοθυσίας κατὰ τὸ σιδηροδρομικὸ δυστύχημα κοντὰ στὴν Ξάνθη στίς 31 Μαρτίου 1987.

Πτυχιούχος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και 26 χρόνων, ἡ Λεμονιά εἶχε προσληφθεῖ στὸν ΟΣΕ τὸ 1984 ὡς τροχοπεδήτρια. Ἄριστη ὑπάλληλος εἶχε ἀγαπηθεῖ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τῆς. Ἐγκαίρα ἡ Λεμονιά εἶχε ἀντιληφθεῖ τὴν ἐπερχομένη καταστροφὴ και ἀψηφώντας τὸν κίνδυνο, ἔτρεξε στὰ πρῶτα βαγόνια γιὰ νὰ εἰδοποιήσει τοὺς ἐπιβάτες νὰ μεταφερθοῦν στὰ τελευταῖα, ὅπου ὁ κίνδυνος ἦταν μικρότερος. Ἐτσι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες σώθηκαν. Ταυτόχρονα προσπάθησε νὰ ἐνεργοποιήσει τὴν πέδη κινδύνου και νὰ εἰδοποιήσει τὸν μηχανοδηγὸ νὰ ἀκινητοποιήσει τὴν ἀμαξοστοιχία. Ὅμως, ὁ χρόνος εἶχε γίνει ἐλάχιστος. Δὲν πρόφτασε. Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ βρεῖ ἡ Λεμονιά τραγικὸ θάνατο.

30) Τὸ Βραβεῖο τῆς Λέσχης Λαΐων Ἀθηνῶν, 200.000 δρχ., κατανεμόμενο ἰσομερῶς στοὺς κυρίους **Ζήση Γκαραλιάκο** καὶ **Σταῦρο Παναγιωτάκη**, γιὰ τὴν νύκτα τῆς 12ης Αὐγούστου 1987, εὕρισκόμενοι σὲ ἀποστολὴ ἀνεύρεσης Γάλλου τουρίστα, ἐπεχείρησαν μὲ θάρρος καὶ αὐτοθυσίᾳ ἐπικίνδυνη καταρρίχηση σὲ βραχώδη φάραγγα τοῦ χωριοῦ Ἀγία Ρούμελη Χανίων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑποχωρήσει τμῆμα τοῦ βράχου καὶ νὰ παρασυρθεῖ σὲ βάθος 4 μέτρων ὁ στρατιώτης Γκαραλιάκος. Μὲ ἐπέμβαση τολμηρῆ τοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Παναγιωτάκη καὶ ἐνῶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν κατεβάσει σὲ ἀσφαλὲς μέρος, φεύγει τὸ σκοινὶ ἀπὸ τὸ βράχο καὶ κατακρημνίζονται καὶ οἱ δυὸ σὲ βάθος 8 μέτρων μὲ κατάγματα στὰ σώματά τους. Τὸ βραβεῖο δίνεται γιὰ πράξη φιλαλληλίας καὶ αὐτοθυσίας.